

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (četvrto vijeće)

13. siječnja 2017. *

„Pristup dokumentima – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Dokumenti u ECHA-inu posjedu koji sadržavaju informacije podnesene u okviru postupka koji se odnosi na zahtjev za autorizaciju uporabe tvari bis(2-etilheksil) ftalat (DEHP) – Odluka o otkrivanju određenih informacija koje tužitelj smatra povjerljivim – Izuzeće koje se odnosi na zaštitu komercijalnih interesa – Pojam privatnosti – Pravo vlasništva – Obveza obrazlaganja“

U predmetu T-189/14,

Deza, a.s., sa sjedištem u Valaškim Meziříčima (Češka Republika), koju zastupa P. Dejl, *avocat*,

tužitelj,

protiv

Europske agencije za kemikalije (ECHA), koju su zastupali u početku A. Iber, T. Zbihlej i M. Heikkilä, u svojstvu agenata, a zatim M. Heikkilä, C. Buchanan i W. Broere, u svojstvu agenata, uz asistenciju M. Mašková, *avocat*,

tuženika,

koju podupire

Europska komisija, koju zastupaju F. Clotuche-Duvieusart, P. Ondrůšek i K. Talabér-Ritz, u svojstvu agenata,

i

ClientEarth, sa sjedištem u Londonu (Ujedinjena Kraljevina),

European Environmental Bureau (EEB), sa sjedištem u Bruxellesu (Belgija),

Vereniging Health Care Without Harm Europe, sa sjedištem u Rijswijku (Nizozemska),

koje zastupa B. Kloostra, *avocat*,

intervenijenti,

povodom zahtjeva na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje ECHA-inih odluka od 24. siječnja 2014. u vezi s otkrivanjem određenih informacija koje je tužitelj dostavio u okviru postupka koji se odnosi na zahtjev za autorizaciju upotrebe tvari bis(2-ethylheksil) ftalat (DEHP),

* Jezik postupka: češki

OPĆI SUD (četvrto vijeće)

u sastavu: M. Prek (izvjestitelj), predsjednik, I. Labucka i V. Kreuschitz, suci,
tajnik: S. Bukšek Tomac, administratorica,
uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 29. lipnja 2016.,
donosi sljedeću

Presudu

Činjenice iz kojih proizlazi spor

- 1 Tvar bis(2-etilheksil) ftalat (DEHP) (u daljnjem tekstu: DEHP) upotrebljava se za omekšavanje plastike na bazi polivinil klorida (PVC). DEHP je uvrštena u Prilog XIV. Uredbi (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL 2006., L 396, str. 1. i ispravak u SL 2007., L 136, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3.). Posljedica uvrštenja te tvari u gore navedeni prilog bila je ta da je od 21. veljače 2015. nadalje njezina uporaba bila podložna autorizaciji koju izdaje Europska agencija za kemikalije (ECHA).
- 2 Kako bi mogao nastaviti neprekidno proizvoditi DEHP nakon 21. veljače 2015., tužitelj, Deza a.s., podnio je ECHA-i zahtjev za autorizaciju u skladu s člankom 62. Uredbe br. 1907/2006. S tim u vezi, svojem zahtjevu za autorizaciju priložio je jednu povjerljivu verziju traženih dokumenata i jednu verziju koja nije povjerljiva, uključujući izvješće o kemijskoj sigurnosti, analizu alternativa i socioekonomsku analizu. Arkema France, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S. A. i Vinyloop Ferrara SpA (u daljnjem tekstu: prijašnji tužitelji) također su podnijeli zahtjev za autorizaciju kako bi nastavili proizvoditi DEHP.
- 3 ECHA je od 13. studenoga 2013. do 8. siječnja 2014., u skladu s člankom 64. stavkom 2. Uredbe br. 1907/2006, organizirala javno savjetovanje o zahtjevima koji se odnose na DEHP. U tom je kontekstu objavila više dokumenata koji se odnose na tu tvar.
- 4 Temeljeći se na Uredbi (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.), ClientEarth i European Environmental Bureau (EEB) 5. prosinca 2013. podnijeli su ECHA-i zahtjev za pristup izvješću o kemijskoj sigurnosti i analizi alternativa, koji su uključeni u zahtjev za autorizaciju uporabe DEHP-a, jer su smatrali da dokumenti koji su otkriveni tijekom postupka javnog savjetovanja nisu potpuni.
- 5 Dopisom od 18. prosinca 2013. ECHA je tužitelja obavijestila o zahtjevu koji su podnijeli ClientEarth i EEB, za pristup izvješću o kemijskoj sigurnosti i analizi alternativa, koji su uključeni u zahtjev za autorizaciju. ECHA ga je također obavijestila da mu je elektroničkim putem poslala verziju prethodno navedenih dokumenata u kojoj su skriveni povjerljivi podaci i da ga poziva da jasno odredi informacije koje ne želi da se otkriju i navede razloge zbog kojih te informacije spadaju u jedno od izuzeća iz članka 4. Uredbe br. 1049/2001.

- 6 ECHA je 24. siječnja 2014. tužitelju uputila dopis s oznakom AFA-C-0000004274-77-09/F i prijašnjim tužiteljima dopise s oznakom AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F odnosno AFA-C-0000004151-87-08/F, kojima ih je obavijestila o svojoj odluci o otkrivanju dijela dokumenata traženih u smislu Uredbe br.°1049/2001 (u daljnjem tekstu: pobijane odluke).
- 7 Dopisom od 7. veljače 2014., ECHA je obavijestila ClientEarth i EEB da im je odlučila dati djelomičan pristup traženim informacijama, ali je otkrivanje odgođeno zbog toga što je pred Općim sudom pokrenut postupak za sprečavanje tog otkrivanja. U prilogu tom dopisu nalazio se i jedan od dopisa od 24. siječnja 2014., to jest onaj upućen društvu Arkema France, koji je bio sličan onom upućenom tužitelju.

Postupak i zahtjevi stranaka

- 8 Tužitelj i prijašnji tužitelji 24. ožujka 2014. podnijeli su tužbu za poništenje na temelju članka 263. UFEU-a protiv pobijanih odluka. Zasebnim aktom od istog dana, podnijeli su zahtjev za privremenu pravnu zaštitu na temelju članka 278. UFEU-a s ciljem dobivanja suspenzije primjene pobijanih odluka.
- 9 Dopisom od 8. travnja 2014. prijašnji tužitelji obavijestili su Opći sud da povlače svoju tužbu, o čemu je predsjednik Općeg suda odlučio rješenjem o djelomičnom brisanju od 11. travnja 2014.
- 10 Rješenjem od 25. srpnja 2014., Deza/ECHA (T-189/14 R, neobjavljeno, EU:T:2014:686), suspendirana je primjena odluke s oznakom AFA-C-0000004274-77-09/F i ECHA-i je naloženo da se suzdrži od otkrivanja izvješća o kemijskoj sigurnosti i analize alternativa DEHP-u koje su dostavili prijašnji tužitelji i koji su predmet odluka s oznakom AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F i AFA-C-0000004151-87-08/F.
- 11 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 1. kolovoza 2014., ClientEarth, EEB i Vereniging Health Care Without Harm Europe (u daljnjem tekstu: HCWH Europe) zatražili su intervenciju u potporu ECHA-inim zahtjevima. Osim toga, zatražili su mogućnost uporabe engleskog jezika, u okviru pisanog i usmenog dijela postupka, i podredno tijekom usmenog dijela postupka.
- 12 Prethodno navedeni zahtjevi dostavljeni su tužitelju kao i ECHA-i u skladu s člankom 116. stavkom 1. Poslovnika Općeg suda od 2. svibnja 1991.
- 13 Rješenjem predsjednika četvrtog vijeća Općeg suda od 25. rujna 2014. Europskoj komisiji odobrena je intervencija u potporu ECHA-inim zahtjevima.
- 14 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 3. listopada 2014., ECHA je zatražila povjerljivo postupanje s Prilogom D1 odgovoru na repliku u odnosu na ClientEarth, EEB i HCWH Europe.
- 15 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 10. listopada 2014. tužitelj je podnio zahtjev za povjerljivo postupanje u odnosu na ClientEarth, EEB i HCWH Europe, koji se odnosi na određene podatke i informacije sadržane u tužbi.
- 16 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 31. listopada 2014. tužitelj je ispravio svoj zahtjev za povjerljivo postupanje s određenim elementima sadržanim u njegovoj tužbi i njezinim priložima kao i u ECHA-inim odlukama i njihovim priložima te je također zatražio povjerljivost Priloga D1 odgovoru na repliku u odnosu na ClientEarth, EEB i HCWH Europe.

- 17 Rješenjem predsjednika četvrtog vijeća Općeg suda od 16. siječnja 2015. ClientEarthu, EEB-u i HCWH Europe dopuštena je intervencija u potporu ECHA-inim zahtjevima. Zahtjev za iznimku u pogledu pravila o jeziku koji su podnijeli intervenijenti odbijen je u dijelu u kojem se odnosi na pisani dio postupka, a o odluci o zahtjevu za iznimku u pogledu pravila o jeziku za svrhe usmenog dijela postupka odlučivalo se naknadno.
- 18 ClientEarth, EEB i HCWH Europe su 20. veljače 2015. podnijeli prigovore na zahtjev za povjerljivo postupanje s Prilogom D1 odgovoru na repliku.
- 19 Opći sud je 14. travnja 2015. donio mjeru upravljanja postupkom kojom je tužitelju postavio pitanja u vezi s njegovim ispravljenim zahtjevom za povjerljivo postupanje.
- 20 Tužitelj je 29. travnja 2015. odgovorio na pitanja koja mu je Opći sud postavio.
- 21 Rješenjem predsjednika četvrtog vijeća Općeg suda od 12. lipnja 2015. prihvaćen je zahtjev za povjerljivo postupanje u odnosu na ClientEarth, EEB i HCWH Europe u pogledu, s jedne strane, podataka izvješća o kemijskoj sigurnosti koji su istodobno sadržani u Prilogu 3. povjerljive verzije pobijanih odluka (na stranicama od 941. do 1503. tužbe) i na stranicama od 353. do 915. Priloga A.4.5 povjerljive verzije tužbe i, s druge strane, podataka analize alternativa koji su istodobno sadržani u Prilogu 4. povjerljive verzije pobijanih odluka (na stranicama od 1504. do 1819. tužbe) i na stranicama od 37. do 352. Priloga A.4.4 povjerljive verzije tužbe. U preostalom dijelu zahtjev za povjerljivo postupanje je odbijen.
- 22 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi pobijane odluke;
 - naloži ECHA-i snošenje troškova.
- 23 ECHA, koju podupiru Komisija i ClientEarth, EEB i HCWH Europe, od Općeg suda zahtijeva da:
- odbaci tužbu kao nedopuštenu u dijelu u kojem se odnosi na odluke sadržane u dopisima koji nisu bili izravno upućeni tužitelju;
 - odbije tužbu u preostalom dijelu.
 - naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

- 24 U prilog osnovanosti svoje tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga koji se temelje, prvi, na povredi članka 4. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 u vezi s člankom 118. Uredbe (EZ) br. 1907/2006, drugi, na povredi Sporazuma o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva (TRIPS), od 15. travnja 1994. (SL 1994., L 336, str. 214., u daljnjem tekstu: Sporazum TRIPS) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 228.) koji čini Prilog 1.C Sporazumu o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije (WTO) (SL 1994., L 336, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 5.), osobito njegova članka 39. stavka 2., treći, na povredi članka 8. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, potpisane u Rimu 4. studenoga 1950. (u daljnjem tekstu: EKLJP), članka 1. Dodatnog protokola EKLJP-a i članka 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i, četvrti, na povredi članka 4. stavka 3. Uredbe br. 1049/2001.

- 25 ECHA osporava argumente koje je tužitelj istaknuo u prilog svojem zahtjevu za poništenje pobijanih odluka i ističe nedopuštenost tužbe u dijelu u kojem se odnosi na odluke sadržane u dopisima s oznakom AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F i AFA-C-0000004151-87-08/F.
- 26 U okolnostima ovog slučaja Opći sud smatra da dobro sudovanje opravdava odbijanje tužbe kao neosnovane, kao što proizlazi iz razmatranja u nastavku, a da pritom prethodno ne odluči o zapreci vođenju postupka koju je u odgovoru na tužbu istaknula ECHA u dijelu u kojem se tužba odnosi na odluke navedene u gornjoj točki 25. (vidjeti u tom smislu presude od 26. veljače 2002., Vijeće/Boehringer, C-23/00 P, EU:C:2002:118, t. 50. do 52.; od 23. listopada 2007., Poljska/Vijeće, C-273/04, EU:C:2007:622, t. 33., i od 10. listopada 2014., Marchiani/Parlament, T-479/13, neobjavljenu, EU:T:2014:866, t. 23.).
- 27 Uvodno, valja podsjetiti da Uredba br. 1907/2006 nalaže podnositelju zahtjeva koji želi upotrebljavati određene kemijske tvari da izvrši analizu raspoloživosti alternativnih tvari, ispita rizike koje nose i provjeri tehničku i ekonomsku izvedivost njihove uporabe. U tom smislu, u okviru zahtjeva za autorizaciju uporabe DEHP-a tužitelj je među ostalim ECHA-i dostavio dva sljedeća dokumenta, u povjerljivoj i u verziji koja nije povjerljiva: izvješće o kemijskoj sigurnosti i analizu alternativa. Ti su dokumenti, u verziji koja nije povjerljiva, objavljeni na ECHA-inoj internetskoj stranici. Nakon zahtjeva za pristup dokumentima koji su podnijeli ClientEarth i EEB, ECHA je od tužitelja zatražila da ponovno razmotri svoje stajalište i ponovno ispita informacije koje valja smatrati povjerljivima. Tužitelj je prosljedio izmijenjenu verziju povjerljivih dokumenata. Međutim, ECHA je smatrala da među informacijama za koje tužitelj ne želi da se otkriju određene nisu povjerljive i da ih stoga treba prosljediti podnositeljima zahtjeva za pristup dokumentima. Zbog toga je ECHA pripremila drugu verziju dokumenata, čijih je više dijelova skriveno kako bi ostali povjerljivi, a drugi su zadržani za otkrivanje. Tužitelj je smatrao da više informacija (u daljnjem tekstu: sporne informacije) među onima koje ECHA namjerava otkriti mora ostati povjerljivo. U svojoj tužbi za poništenje on je taksativno nabrojio sporne informacije iz zadnje verzije dokumenata koju je ECHA pripremila. Predmet ove tužbe je prema tome pristup tim taksativno nabrojanim spornim informacijama.
- 28 Međutim, u okviru drugog tužbenog razloga, tužitelj u biti zagovara stajalište prema kojem se opće predmnjeve o uskraćivanju pristupa koje vrijede za određene kategorije dokumenata odnose također i na sporne informacije iznesene u okviru postupka za davanje autorizacije predviđenog Uredbom br. 1907/2006 i prema kojem otkrivanje tih dokumenata stoga načelno ugrožava komercijalne interese. Opći sud smatra da taj prigovor čini u cijelosti zasebni tužbeni razlog koji prvo treba ispitati.

1. Zasebni tužbeni razlog, koji se temelji na postojanju opće predmnjeve povjerljivosti informacija iznesenih u okviru postupka za davanje autorizacije predviđenog Uredbom br. 1907/2006

- 29 U okviru tog tužbenog razloga, tužitelj u biti ističe da su poslovnom tajnom obuhvaćene sve sporne informacije u cjelini.
- 30 ECHA tvrdi da taj tužiteljev pristup nije jednak onome koji je zauzeo tijekom postupka savjetovanja s trećim osobama jer tijekom tog postupka on nije istaknuo nijedan argument prema kojem je s predmetnim informacijama trebalo postupati kao s cjelinom nego je naprotiv, u prilog svojem zahtjevu za neotkrivanje spornih informacija, istaknuo nekoliko specifičnih razloga koji nisu međusobno povezani. U pogledu merituma, ECHA osporava činjenicu da postoji opća predmnijeva povjerljivosti spornih informacija.
- 31 Valja najprije naglasiti da, pod pretpostavkom da taj pristup koji zagovara tužitelj nije jednak, kako tvrdi ECHA, pristupu koji je imao tijekom upravnog postupka, to međutim ne znači da tužitelj ne može istaknuti taj tužbeni razlog.

- 32 Naime, tužitelj u biti brani svoje stajalište prema kojem se opće predmnjeve o uskraćivanju pristupa koje se primjenjuju na određene kategorije dokumenata odnose također i na sporne informacije iznesene u okviru postupka za davanje autorizacije predviđenog Uredbom br. 1907/2006 i prema kojem stoga otkrivanje tih dokumenata načelno ugrožava komercijalne interese. Budući da je riječ o pitanju tumačenja Uredbe br. 1049/2001 i Uredbe br. 1907/2006, ono se dakle može zakonito istaknuti pred Općim sudom čak i ako ono nije istaknuto ni *a fortiori* ispitano tijekom upravnog postupka. Stoga ga valja ispitati.
- 33 Ispitivanje tog pitanja podrazumijeva podsjetiti da se, u skladu s člankom 2. stavkom 3. Uredbe br. 1049/2001 odredbe o javnom pristupu ECHA-inim dokumentima primjenjuju na sve dokumente u posjedu te agencije, to jest na sve dokumente koje je sastavila ili zaprimila i koje posjeduje, koji se odnose na sva područja aktivnosti Europske unije. Iako se navedenom uredbom javnosti želi dodijeliti najšire moguće pravo pristupa dokumentima institucija, to je pravo podvrgnuto određenim ograničenjima koja se temelje na razlozima privatnog ili javnog interesa (vidjeti, u tom smislu, presudu od 27. veljače 2014., Komisija/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, t. 85.).
- 34 Također treba navesti da je Sud prepoznao mogućnost za predmetne institucije i agencije da svoje odluke temelje na općim predmnijevama koje se primjenjuju na određene kategorije dokumenata, s obzirom na to da se na zahtjeve za otkrivanje koji se odnose na dokumente iste vrste mogu primijeniti općenito slični razlozi (vidjeti u tom smislu, presudu od 1. srpnja 2008., Švedska i Turco/Vijeće, C-39/05 P i C-52/05 P, EU:C:2008:374, t. 50.).
- 35 Tako su Sud i Opći sud već potvrdili postojanje općih predmnijeva o uskraćivanju pristupa dokumentima u više primjera kao što su, među ostalim, upravni spis u postupku nadzora državnih potpora, dokumenti razmijenjeni u okviru postupka kontrole koncentracija, dokumenti u okviru postupka primjene članka 101. UFEU-a i dokumenti sastavljeni u okviru analiza procjene učinaka koju provodi Komisija, povezanih s postupkom odlučivanja koji se vodi u području okoliša.
- 36 S jedne strane, iz sudske prakse proizlazi da, da bi se na opću predmnijevu moglo valjano pozvati protiv osobe koja zahtijeva pristup dokumentima na temelju Uredbe br. 1049/2001, potrebno je da zatraženi dokumenti pripadaju istoj kategoriji dokumenata ili da su iste vrste (vidjeti u tom smislu presude od 1. srpnja 2008., Švedska i Turco/Vijeće, C-39/05 P i C-52/05 P, EU:C:2008:374, t. 50., i od 17. listopada 2013., Vijeće/Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, t. 72.).
- 37 S druge strane, iz te sudske prakse proizlazi da primjena općih predmnijeva u bitnome ovisi o imperativnoj potrebi za osiguravanje dobrog funkcioniranja predmetnih postupaka i jamstvu da njihovi ciljevi neće biti ugroženi. Tako se priznanje opće predmnijeve može temeljiti na nespojivosti pristupa dokumentima u određenim postupcima s nesmetanim vođenjem tih postupaka i na opasnosti da im se nanese šteta, s obzirom na to da opće predmnijeve omogućuju očuvanje cjelovitosti odvijanja postupka ograničavajući ovlasti trećih strana (vidjeti u tom smislu mišljenje nezavisnog odvjetnika Watheleta u spojenim predmetima LPN i Finska/Komisija, C-514/11 P i C-605/11 P, EU:C:2013:528, t. 66., 68., 74. i 76.). Primjena posebnih pravila koja određeni pravni akt predviđa u vezi s postupkom koji se vodi pred institucijom Unije za potrebe kojega se dostavljaju zahtijevani dokumenti jedan je od kriterija koji opravdavaju priznavanje opće predmnijeve (vidjeti u tom smislu presudu od 11. lipnja 2015., McCullough/Cedefop, T-496/13, neobjavljena, EU:T:2015:374, t. 91. te mišljenje nezavisnog odvjetnika Cruza Villalóna u predmetu Vijeće/Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:325, t. 75.).
- 38 Prema tome, sud Unije smatra da se izuzeća od prava pristupa dokumentima iz članka 4. Uredbe br. 1049/2001 ne mogu protumačiti a da se u obzir ne uzmu posebna pravila koja uređuju pristup tim dokumentima, koja su predviđena predmetnim uredbama. U tom je smislu Sud naveo da, u okviru postupka primjene članka 101. UFEU-a, određene odredbe Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima [101. i 102. UFEU-a] (SL 2003., L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.), kao i Uredbe Komisije (EZ) br. 773/2004 od 7. travnja 2004. o postupcima koje Komisija

vodi na temelju članka [101. i 102. UFEU-a] (SL 2004., L 123, str. 18.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 298.), na restriktivan način uređuju uporabu dokumenata koji se nalaze u spisu koji se odnosi na taj postupak, s obzirom na to da predviđaju da stranke postupka primjene članka 101. UFEU-a nemaju pravo na neograničeni pristup dokumentima koji se nalaze u spisu i da treće osobe, osim podnositelja prigovora, u okviru takvog postupka nemaju pravo na pristup dokumentima spisa Komisije. Sud je smatrao da bi odobrenje općeg pristupa na temelju Uredbe br. 1049/2001 dokumentima iz spisa vezanog uz primjenu članka 101. UFEU-a ugrozilo ravnotežu koju je zakonodavac Unije želio osigurati uredbama br. 1/2003 i 773/2004 između obveze predmetnih poduzetnika da Komisiji dostave eventualno osjetljive komercijalne informacije kako bi joj omogućili da utvrdi postojanje zabranjenog sporazuma i njegovu sukladnost s navedenim člankom, s jedne strane, i jamstva pojačane zaštite tako dostavljenih informacija Komisiji na temelju zahtjeva profesionalne i poslovne tajne, s druge strane. Sud je iz toga zaključio da Komisija, u svrhu primjene izuzeća predviđenih u članku 4. stavku 2. prvoj i trećoj alineji Uredbe br. 1049/2001, ima pravo pretpostaviti da otkrivanje tih dokumenata u načelu ugrožava zaštitu komercijalnih interesa poduzetnika uključenih u jedan takav postupak kao i zaštitu svrhe istraga u svezi s njim, bez provođenja konkretnog i pojedinačnog ispitivanja svakog od dokumenata iz spisa vezanog za postupak primjene članka 101. UFEU-a (vidjeti u tom smislu presudu od 27. veljače 2014., Komisija/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, t. 86., 87., 90. i 93.).

- 39 Međutim, za razliku od situacija za koje su Sud i Opći sud potvrdili da se opće predmnjeve o uskraćivanju pristupa dokumentima primjenjuju, Uredba br. 1907/2006 izričito uređuje odnos između te uredbe i Uredbe br. 1049/2001. Naime, članak 118. Uredbe br. 1907/2006 propisuje da se Uredba br. 1049/2001 primjenjuje na dokumente u ECHA-inu posjedu. On ne uređuje na restriktivan način uporabu dokumenata iz spisa koji se odnose na postupak za davanje autorizacije uporabe kemijske tvari. Ta uredba stvarno ne predviđa ograničenje pristupa spisa na „stranke” ili na „podnositelje prigovora”. U svakom slučaju, u svojem članku 118. stavku 2. ona precizno utvrđuje određene informacije čije otkrivanje ugrožava komercijalne interese dotične osobe. S druge strane, članak 119. stavak 1. te uredbe nabraja druge informacije koji su učinjene dostupnima javnosti na internetu.
- 40 Opća predmnijeva dakle ne proizlazi iz odredaba Uredbe br. 1907/2006. Stoga se ne može prihvatiti da, u okviru postupka za davanje autorizacije predviđenog Uredbom br. 1907/2006, dokumente koji su dostavljeni ECHA-i valja u cijelosti smatrati očito obuhvaćenima izuzećem koje se odnosi na zaštitu komercijalnih interesa podnositelja zahtjeva za autorizaciju.
- 41 Ako je to izuzeće, ovisno o slučaju, primjenjivo na određene dokumente koji su dostavljeni ECHA-i, to nije nužno slučaj svih dokumenata ili tih dokumenata u cijelosti. U najmanju ruku, na ECHA-i je da se u to uvjeri konkretnim i stvarnim ispitivanjem svakog dokumenta, kao što zahtijeva članak 4. stavak 2. prva alineja Uredbe br. 1049/2001.
- 42 U tom kontekstu, potrebno je utvrditi da je ECHA izvršila konkretno i stvarno ispitivanje svakog dokumenta, u skladu s odredbama Uredbe br. 1049/2001 odnosno Uredbe br. 1907/2006.
- 43 Iz prethodno navedenog proizlazi da tužbeni razlog, koji se temelji na postojanju opće predmnjeve povjerljivosti informacija iznesenih u okviru postupka za davanje autorizacije predviđenog Uredbom br. 1907/2006 treba odbiti.

2. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001

- 44 U okviru prvog tužbenog razloga, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001 u vezi s člankom 118. Uredbe br. 1907/2006, tužitelj u biti ističe četiri prigovora. Prvim prigovorom tužitelj tvrdi da su sporne informacije povjerljive jer su njegovo znanje i iskustvo te su njegova poslovna tajna. U okviru drugog prigovora, tužitelj se poziva na članak 39. stavak 2. Sporazuma TRIPS, koji obvezuje Uniju, u potporu tvrdnji da bi otkrivanje spornih informacija trećima osobama

dovelo do ugrožavanja zaštite njegovih komercijalnih interesa i zaštite njegova prava intelektualnog vlasništva, odnosno zaštitu njegove poslovne tajne. Treći prigovor temelji se na činjenici da se „prevagujući javni interes” koji opravdava otkrivanje spornih informacija ne može smatrati ni velikim ni takvim da ga to otkrivanje slijedi. Nadalje, ECHA nije jasno i konkretno navela koji je javni interes koji opravdava otkrivanje spornih informacija. Četvrti prigovor temelji se na povredi članka 296. UFEU-a, tužitelj prigovara ECHA-i da nije obrazložila jesu li sporne informacije poslovne tajne u smislu članka 39. stavka 2. Sporazuma TRIPS i *a fortiori*, da nije spomenula eventualni prevagujući javni interes koji opravdava njezinu odluku o otkrivanju spornih informacija.

Prvi prigovor, koji se temelji na povjerljivosti spornih informacija zbog njihova komercijalnog karaktera i zbog toga što spadaju pod tužiteljevo znanje i iskustvo

- 45 U okviru prvog prigovora tužitelj ističe da su sporne informacije povjerljive jer čine komercijalni interes u smislu članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001.
- 46 U prilog tom prigovoru, kao prvo, on ističe da te informacije spadaju pod njegovu znanje i iskustvo i njegovu poslovnu tajnu, da nisu lako dostupne, da ih se iskorištava na poslovnom planu te da su za njihovo prikupljanje i organiziranje kako bi se dobila autorizacija stavljanja na tržište i kasnije uporabe DEHP-a uložena financijska sredstva i znatni napori.
- 47 Kao drugo, on osporava to da se podaci koji se odnose na granične vrijednosti uspoređene s vrijednostima izloženosti i koncentracije, koje, kada nisu dosegnute, ne uzrokuju štetne učinke na zdravlje ljudi (DNEL) ili okoliš (PNEC) (u daljnjem tekstu: vrijednosti DNEL i PNEC) na koje se poziva, mogu smatrati javnima u smislu članka 119. stavka 1. točke (f) Uredbe br. 1907/2006.
- 48 ECHA osporava sve te argumente.
- 49 Najprije treba podsjetiti na to da, na temelju članka 15. stavka 3. UFEU-a, svaki građanin Unije i svaka fizička ili pravna osoba s boravištem ili sjedištem u državi članici ima pravo pristupa dokumentima institucija, tijela, ureda i agencija Unije podložno načelima i uvjetima koji su utvrđeni u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom. Svrha Uredbe br. 1049/2001 jest, kako je navedeno u njezinoj uvodnoj izjavi 4. i članku 1., dati najšire moguće pravo javnog pristupa dokumentima institucija (presude od 28. lipnja 2012., Komisija/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, t. 111.; od 28. lipnja 2012., Komisija/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, t. 53., i od 14. studenoga 2013., LPN i Finska/Komisija, C-514/11 P i C-605/11 P, EU:C:2013:738, t. 40.).
- 50 Nadalje, postupak traženja autorizacije uređen je Uredbom br. 1907/2006, koja utvrđuje postupak Unije za davanje autorizacije uporabe kemijskih tvari. Članak 118. Uredbe br. 1907/2006 propisuje da se Uredba br. 1049/2001 primjenjuje na dokumente u ECHA-inu posjedu. Iz toga slijedi da se načelo najšireg mogućeg javnog pristupa dokumentima u načelu mora poštovati kad je riječ o dokumentima koje čuva ECHA.
- 51 Načelo najšireg mogućeg javnog pristupa dokumentima ipak je podložno određenim ograničenjima na temelju razloga javnog ili privatnog interesa. Naime, Uredba br. 1049/2001 osobito njezina uvodna izjava 11. i članak 4., predviđaju sustav izuzeća koji i institucijama i tijelima nalaže da ne otkriju dokumente u slučaju kad bi to otkrivanje ugrozilo jedan od tih interesa (vidjeti u tom smislu, presude od 28. lipnja 2012., Komisija/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, t. 111.; od 28. lipnja 2012., Komisija/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, t. 53., i od 14. studenoga 2013., LPN i Finska/Komisija, C-514/11 P i C-605/11 P, EU:C:2013:738, t. 40.).
- 52 Budući da izuzeća predviđena u članku 4. Uredbe br. 1049/2001 odstupaju od načela najšireg mogućeg javnog pristupa dokumentima, mora ih se tumačiti i primjenjivati strogo (vidjeti u tom smislu presudu od 21. srpnja 2011., Švedska/MyTravel i Komisija, C-506/08 P, EU:C:2011:496, t. 75.). S tim u vezi,

valja dokazati da predmetni pristup može konkretno i stvarno ugroziti interes koji se štiti izuzećem i da je rizik ugrožavanja tog interesa razumno predvidljiv, a nije samo hipotetski (presude od 13. travnja 2005., Verein für Konsumenteninformation/Komisija, T-2/03, EU:T:2005:125, t. 69., i od 22. svibnja 2012., Sviluppo Globale/Komisija, T-6/10, neobjavljena, EU:T:2012:245, t. 64.).

- 53 Valja također navesti da je sustav izuzeća, predviđen u članku 4. Uredbe br. 1049/2001 i osobito u stavku 2. tog članka, utemeljen na odmjeravanju interesa koji su u danju situaciji suprotstavljeni, to jest s jedne strane interesa kojima bi koristilo otkrivanje predmetnih dokumenata i s druge strane interesa koji bi bili ugroženi tim otkrivanjem. Odluka koja se donosi povodom zahtjeva za pristup dokumentima ovisi o tome koji interes mora prevladati u konkretnom slučaju (presude od 14. studenoga 2013., LPN i Finska/Komisija, C-514/11 P i C-605/11 P, EU:C:2013:738, t. 42., i od 23. rujna 2015., ClientEarth i International Chemical Secretariat/ECHA, T-245/11, EU:T:2015:675, t. 168.).
- 54 Valja navesti da, kako bi se moglo opravdati uskraćivanje pristupa dokumentu, u načelu nije dovoljno da je taj dokument obuhvaćen aktivnošću ili interesom navedenim u članku 4. Uredbe br. 1049/2001, predmetna institucija mora također pružiti objašnjenja o tome na koji bi način pristup tom dokumentu mogao konkretno i stvarno ugroziti interes zaštićen izuzećem predviđenim u tom članku (presude od 28. lipnja 2012., Komisija/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, t. 116.; od 28. lipnja 2012., Komisija/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, t. 57., i od 27. veljače 2014., Komisija/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, t. 64.).
- 55 Kad je riječ o pojmu komercijalni interesi, iz sudske prakse proizlazi da se za svaku informaciju koja se odnosi na neko društvo i njegove poslovne odnose ne može smatrati da spada pod zaštitu koja se mora jamčiti komercijalnim interesima u skladu s člankom 4. stavkom 2. prvom alinejom Uredbe br. 1049/2001 jer bi se onemogućila primjena općeg načela davanja najšireg mogućeg javnog pristupa dokumentima u posjedu institucija (presude od 15. prosinca 2011., CDC Hydrogene Peroxide/Komisija, T-437/08, EU:T:2011:752, t. 44., i od 9. rujna 2014., MasterCard i dr./Komisija, T-516/11, neobjavljena, EU:T:2014:759, t. 81.).
- 56 Stoga je za potrebe primjene izuzeća predviđenog člankom 4. stavkom 2. prvom alinejom Uredbe br. 1049/2001, potrebno dokazati da sporni dokumenti sadržavaju elemente koji u slučaju njihova otkrivanja mogu ugroziti komercijalne interese pravne osobe. To je tako osobito kada traženi dokumenti sadržavaju osjetljive komercijalne informacije koje se odnose osobito na poslovne strategije dotičnih poduzetnika ili na njihove poslovne odnose ili kada sadržavaju podatke poduzetnika iz kojih je vidljivo njegovo stručno znanje (presuda od 9. rujna 2014., MasterCard i dr./Komisija, T-516/11, neobjavljena, EU:T:2014:759, t. 82. do 84.).
- 57 Tužiteljeve argumente valja analizirati u svjetlu tih elemenata.

Pitanje povrede članka 4. stavka 2. prve alineje Uredbe br. 1049/2001

- 58 Treba ispitati, kako ističe tužitelj, je li ECHA, donoseći pobijane odluke kojima dopušta otkrivanje spornih informacija, povrijedila članak 4. stavak 2. prvu alineju Uredbe br. 1049/2001.
- 59 Kao prvo, kad je riječ o izvješću o kemijskoj sigurnosti, prethodno valja navesti da su u njega uključene sljedeće sporne informacije:
- navođenje naziva znanstvenih studija i izvješća Unije – to jest izvješća o procjeni rizika iz 2008. – kao i sadržaj tih studija i tog izvješća (točke 5.5.2.2, 5.5.3, 5.6.2, 5.6.3, 5.7.3, 5.8.2, 5.8.3, 5.9.1.2, 5.9.2.2, 5.9.3, 5.10.1.1, 5.10.3 i 9.0.1 izvješća o kemijskoj sigurnosti);

- navođenja jedino naziva i datuma određenih znanstvenih studija (točke 5.1.1.2, 5.10.1.2 i tablice br. 43., 45., 52. do 54., 59., 70. i 73. izvješća o kemijskoj sigurnosti);
 - navođenja naziva studije u vezi s vrijednostima „no observed adverse effect level”, to jest najvišom koncentracijom bez primijećenih štetnih učinaka (u daljnjem tekstu: „vrijednosti izloženosti NOAEL”) (točka 5.11.2 izvješća o kemijskoj sigurnosti);
 - određeni podaci o scenariju izloženosti DEHP-u i o karakterizaciji rizika (točke 9.1.1, 9.2.1, 9.3.1, 10.1.1, 10.1.2, 10.2.1, 10.2.2, 10.3.1, 10.4.2 i tablice br. 141., 143. do 154. i 177. do 179. izvješća o kemijskoj sigurnosti).
- 60 Prvo, u vezi sa spornim informacijama koje se odnose na znanstvene studije i njihov sadržaj, najprije valja naglasiti da se oni odnose na podatke koji su objavljeni i stoga dostupni javnosti. Isto vrijedi za sporne informacije koje se nalaze u izvješću o procjeni rizika iz 2008. Riječ je naime o dokumentu Unije koji je također objavljen. Te sporne informacije stoga čine skup izvadaka prethodno navedenih studija i izvješća čiji sadržaj tako opisuju. Ne čini se da je otkrivanje samo jednog skupa tih opisnih podataka, koji su dostupni javnosti, dovoljno za ugrožavanje zaštite tužiteljevih komercijalnih interesa. Osim toga, tužitelj nije dokazao na koji način navedeni skup znanstvenih podataka čini osjetljiv komercijalni podatak čije otkrivanje može ugroziti njegove komercijalne interese. Samo ako su tužiteljeve ocjene učinjene tijekom kompilacije imale dodanu vrijednost – to jest ako su se sastojale, primjerice, od novih znanstvenih zaključaka ili razmatranja o novoj inventivnoj strategiji koja poduzetniku može donijeti komercijalnu prednost pred konkurentima (vidjeti u tom smislu, rješenja od 13. veljače 2014., Luxembourg Pamol (Cipar) i Luxembourg Industries/Komisija, T-578/13 R, neobjavljeno, EU:T:2014:103, t. 60., i od 25. srpnja 2014., Deza/ECHA, T-189/14 R, neobjavljeno, EU:T:2014:686, t. 54.) – one tada mogu spadati u komercijalne interese čija je zaštita osigurana člankom 4. stavkom 2. Uredbe br. 1049/2001.
- 61 Zatim valja istaknuti da je ECHA u odluci sadržanoj u dopisu s oznakom AFA-C-0000004274-77-09/F navela da se te informacije mogu otkriti „bez detaljne i temeljite ocjene”. Konkretno, ona je posebno sakrila ocjene koje je izvršio tužitelj u svjetlu tih studija (vidjeti osobito informacije koje je ECHA sakrila u točkama 5.7.3, 5.8.3, 5.9.1.2, 5.9.2.2, 5.9.3, 5.10.1.1 i 5.10.1.2). Ona je prema tome napravila razlikovanje između informacija koje prenose sadržaj objavljenih studija i stoga su u bitnome opisne – koje mogu biti predmet otkrivanja – i onih kojima se čini tužiteljeva kritička ocjena tih studija i koje kao takve stoga nisu dostupne javnosti – koje *a priori* spadaju u komercijalni interes i koje je ECHA prikrla. U ovom slučaju „objektivne” informacije ne mogu se smatrati podacima poduzetnika iz kojih je vidljivo njegovo stručno znanje, u smislu sudske prakse navedene u gornjoj točki 56.
- 62 Usto, tužitelj je, kako bi dokazao da sporne informacije koje se sastoje od izvadaka studija koje su dostupne javnosti mogu imati navodne posljedice koje mogu ugroziti njegovo znanje i iskustvo i poslovne tajne, pružio samo nejasna i generička objašnjenja. Precizna i konkretna objašnjenja još su potrebna jer se, kao što je navedeno u gornjoj točki 52., izuzeća predviđena u članku 4. Uredbe br. 1049/2001 moraju tumačiti i primjenjivati strogo s obzirom na to da odstupaju od načela najšireg mogućeg pristupa javnosti dokumentima.
- 63 U tom kontekstu ne može se prihvatiti tužiteljev argument prema kojem ti podaci omogućuju konkurentima da saznaju način na koji će on usmjeriti svoju buduću poslovnu strategiju glede kasnije uporabe te tvari i odlučiti o budućoj proizvodnji proizvoda sastavljenih od DEHP-a ili od njegovih alternativa. Naime, kompilacija objektivnih podataka ne može kao takva biti dovoljna za otkrivanje sadržaja tužiteljeve poslovne strategije ili njegovih budućih izbora u vezi s proizvodnjom DEHP-a.
- 64 Osim toga, također treba odbiti tužiteljev argument prema kojem se dio spornih informacija temelji na povjerljivim podacima koje su prikupili on i treće osobe, osobito njegovi dobavljači i kupci. Naime, s jedne strane, tužitelj nije odredio nijedan podatak u spornim dokumentima koji je rezultat takvog

prikupljanja informacija. S druge strane, nije dostavio nijedan dokument kojim se dokazuje postojanje sporazuma sklopljenih s trećim osobama u kojima se obvezao da u budućnosti neće otkrivati dokumente.

- 65 Naposljetku, kad je riječ o argumentu prema kojem je kompilacija studija dostupnih javnosti zahtijevala tužiteljev intelektualni rad za istraživanje i čitanje koji ima komercijalnu vrijednost i koji zbog toga spada pod komercijalni interes, on se ne može prihvatiti. Naime, povjerljiva narav informacija ne određuje se radom uključenim u kompilaciju podataka sadržanih u studijama dostupnim javnosti. Umjesto toga, na tužitelju je da dokaže da dokument koji je rezultat kompilacije informacija dostupnih javnosti sadržava ocjene koje čine dodanu vrijednost u smislu gornje točke 60. i da te informacije tako spadaju pod komercijalni interes iz članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001.
- 66 To, međutim ne znači, suprotno onome što u biti tvrdi tužitelj, da otkrivanje konkurentu daje pravo da u svojem zahtjevu za autorizaciju uporabe kemijskog proizvoda samo uputi na tužiteljev spis koji sadržava kompilaciju studija i na taj način pribavi konkurentsku prednost. Naime, članak 63. stavak 1. Uredbe br. 1907/2006 naglašava da „[a]ko je već podnesen zahtjev za određenu uporabu tvari, podnositelj naknadnog zahtjeva može navesti uputu na odgovarajuće dijelove prethodnog zahtjeva [...] pod uvjetom da ima dozvolu prethodnog podnositelja zahtjeva za navođenje upute na te dijelove zahtjeva”. Ta odredba tako štiti nositelja nekog dokumenta od njegove uporabe kada su informacije koje su u njemu navedene otkrivene nakon zahtjeva za pristup tom dokumentu. Ona sprečava da se spornim informacijama koristi kako bi se neloyalno natjecalo s nositeljem dokumenta i na taj način njegovim konkurentima pribavila konkurentska prednost.
- 67 Čak i ako valja priznati da rad sistematizacije javnih informacija koji je tužitelj izvršio može imati određenu komercijalnu vrijednost, potrebno je još dokazati da je sistematizacija tih informacija bila popraćena ocjenama koje mogu dovesti do novih znanstvenih zaključaka ili razmatranja koja se odnose na inventivnu strategiju koja poduzetniku može donijeti konkurentsku prednost pred njegovim konkurentima i koje su zbog toga očito povjerljive naravi (vidjeti gornju točku 60.), što tužitelj nije mogao učiniti. U tom kontekstu, s jedne strane valja podsjetiti da izvješće o kemijskoj sigurnosti mora odgovarati obliku previđenom u točki 7. Priloga I. Uredbi br. 1907/2006, čime se nastoji standardizirati način sistematizacije informacija. S druge strane, valja uzeti u obzir to da je način traženja informacija dostupnih javnosti olakšan informatičkim alatima kao što su pretraživači. Ta dva utvrđenja u određenoj mjeri relativiziraju komercijalnu vrijednost kompilacije informacija dostupnih javnosti.
- 68 Kao drugo, kad je riječ o točkama 5.1.1.2, 5.10.1.2 i tablicama br. 43., 45., 52. do 54., 59., 70. i 73., valja podsjetiti da se u njima navode naziv i datum više studija koje tužitelj smatra povjerljivima, a koje ECHA želi otkriti. Tužitelj međutim ne objašnjava na koji način bi njihovo otkrivanje ugrozilo njegove komercijalne interese i donijelo prednost njegovima konkurentima. Naime, on ne precizira po čemu bi otkrivanje tih studija bilo problematično dok ne prigovara tome da se gotovo sve druge studije navedene u istim tablicama otkriju.
- 69 Kao treće, kad je riječ o spornim informacijama iz točke 5.11.2 izvješća o kemijskoj sigurnosti, ECHA u pobijanim odlukama naglašava da vrijednosti izloženosti NOAEL-a sadržane u pristupima, metodama i zaključcima ne mogu ugroziti njegov komercijalni interes. Ona navodi da je takva vrsta informacija bitna za to da javnost dobije naznaku o rizicima povezanim s uporabom DEHP-a i da stoga postoji velik interes javnosti da se te informacije otkriju. Potrebno je utvrditi da tužitelj nije doveo u pitanje to razmatranje ni *a fortiori* precizirao na koji bi način upućivanje na gore navedene informacije, koje se nalaze u izvješću o kemijskoj sigurnosti, ugrozile njegov komercijalni interes.
- 70 Kao četvrto, kad je riječ o podacima o scenariju izloženosti DEHP-u i o karakterizaciji rizika iz gornje točke 59. zadnje alineje, valja utvrditi da tužitelj nije istaknuo nijedan argument kako bi dokazao da su oni povjerljivi.

- 71 Usto, iz spisa proizlazi da je ECHA precrtala veliku većinu informacija koje se odnose na scenarij izloženosti i da se navode samo uvodni podaci o tim scenarijima. Na tužitelju je da navede zbog čega su ti podaci povjerljivi.
- 72 Kad je riječ o informacijama o karakterizaciji rizika, iz spisa proizlazi da se te informacije tiču podataka koje se odnose na vrijednost DNEL i one koje se odnose na omjer karakterizacije rizika (RCR). Međutim, kao što ECHA naglašava u pobijanim odlukama, podaci koji se odnose na vrijednost DNEL moraju se objaviti u skladu s člankom 119. stavkom 1. Uredbe br. 1907/2006 te podaci koji se odnose na RCR – koji čine kombinaciju vrijednosti DNEL i PNEC i izloženosti – ne mogu ugroziti tužiteljev komercijalni interes i bitni su da se javnost može upoznati s rizicima poveznima s uporabom DEHP-a.
- 73 Kao drugo, kad je riječ o analizi alternativa, potrebno je najprije utvrditi sljedeće:
- sporne informacije koje se nalaze u tablicama br. 4.6, 4.7, 4.12, 4.13, 4.18, 4.19, 4.23, 4.24, 4.27, 4.28, 4.33, 4.34, 4.37, 4.38, 4.41, 4.42, 4.46, 4.47, 4.51, 4.52, 4.56 i 4.57 brojčani su podaci u okviru usporedbi vrijednosti DNEL i PNEC, koje su izvršene između DEHP-a i drugih kemijskih tvari;
 - tablice br. 25. i 26. dokumenta pod nazivom „Procjena opasnosti i rizika koje predstavljaju alternative DEHP-u” (Hazard and Risk Evaluation for DEHP Alternatives) sadržavaju komparativnu procjenu opasnosti za ljudsko zdravlje odnosno opasnosti za okoliš. Sporne informacije sadržane u tablicama odnose se na naziv alternativnih tvari, vrijednosti DNEL i PNEC svake od njih kao i kratke napomene o nekima od tih tvari;
 - sporne informacije iz tablice br. 27 gore navedenoga dokumenta odnose se na tri brojčana podatka koji predstavljaju stopu prijenosa DEHP-a i druge tvari u slini, a sporna informacija sadržana u tablici br. 28 brojčani je podatak koji predstavlja stopu prijenosa DEHP-a u znoju;
 - sporne informacije koje se nalaze u točki 5.5 gore navedenog dokumenta koje se odnose na opće zaključke razmatranja su o vrijednosti PNEC koja se odnose na drugu tvar.
- 74 Zatim, valja pojasniti da je tužitelj u svojim očitovanjima iznesenim tijekom postupka savjetovanja s trećim osobama, u pogledu tablica navedenih u gornjoj točki 73. prvoj alineji, istaknuo da one sadržavaju informacije koje su slične onima koje se nalaze u izvješću o kemijskoj sigurnosti, to jest vrijednostima DNEL i PNEC, i da te informacije pripadaju intelektualnom vlasništvu podnositelja zahtjeva za autorizaciju. Tužitelj je naglasio da bi mu otkrivanje tih informacija prouzročilo komercijalnu štetu s obzirom na to da one mogu biti predmet financijske naknade. Istaknuo je da bi se za pristup analizi alternativa morala plaćati financijska naknada i da bi se stoga o njoj moralo pregovarati kako bi se zajamčila podjela troškova.
- 75 Valja podsjetiti da je u pobijanim odlukama ECHA smatrala da vrijednosti DNEL i PNEC, rezultate studija i zaključke klasifikacije koji se nalaze u analizi alternativa ne treba smatrati povjerljivima jer se za te rezultate i te zaključke kao takve, bez detaljne i temeljite ocjene, ne može smatrati da mogu ozbiljno ugroziti tužiteljev komercijalni interes ili komercijalni interes prijašnjih tužitelja ili treće osobe. ECHA također naglašava da u skladu s člankom 119. stavkom 1. točkama (c), (e) i (f) Uredbe br. 1907/2006 takvu vrstu informacija ona mora objaviti.
- 76 Potrebno je utvrditi da tužitelj nije dokazao zbog čega bi otkrivanje podataka koji se nalaze u analizi alternativa, koji su izričito obuhvaćeni njegovim zahtjevom za neotkrivanje, ugrozilo njegov komercijalni interes. Naime, riječ je o objektivnim brojčanim podacima, utvrđenim u okviru usporedbi vrijednosti DNEL i PNEC koje su izvršene između DEHP-a i drugih kemijskih tvari, koje u bitnome proizlaze iz objavljenih studija. Dakle, ne može se smatrati da ti brojčani podaci koji se nalaze u objavljenim studijama spadaju pod tužiteljev komercijalni interes. Kao što je naglašeno u gornjoj točki 61., ECHA je izostavila tužiteljeve „subjektivne” napomene o tim podacima, što među ostalim

proizlazi iz pobijanih odluka u kojima se točno navodi da se za rezultate i zaključke kao takve, „bez detaljne i temeljite ocjene”, ne može smatrati da mogu ozbiljno ugroziti tužiteljev komercijalni interes ili komercijalni interes prijašnjih tužitelja.

- 77 U tom kontekstu, kao što je navedeno u gornjoj točki 63., kompilacija objektivnih podataka ne može, kao takva, otkriti sadržaj poslovne strategije ni tužiteljevih budućih izbora u vezi s proizvodnjom DEHP-a niti se može smatrati da se odnosi na podatke poduzetnika iz kojih je vidljivo njegovo stručno znanje, u smislu sudske prakse navedene u gornjoj točki 56.
- 78 Isti zaključci mogu se primijeniti na sporne informacije iz tablica br. 25. do 28. dokumenta pod nazivom „Procjena opasnosti i rizika koje predstavljaju alternative DEHP-u”. Osim toga, tužitelj nije pružio nikakvo objašnjenje koje bi opravdalo razlog zbog kojeg od jedanaest brojčanih podataka iz tablice br. 27. i 28. četiri ne bi trebalo otkriti.
- 79 Valja naglasiti da je, kad je riječ o tablici br. 25., ECHA u informacije koje treba otkriti uključila stupac pod nazivom „Napomene”. Potrebno je utvrditi da su te napomene opisne. U pogledu informacija koje su uključene u stupac pod nazivom „Napomene” iz tablice br. 26., tužitelj nije istaknuo nijedan element na temelju kojeg bi se moglo zaključiti da je riječ o ocjenama koje predstavljaju dodanu vrijednost u smislu iz gornje točke 60.
- 80 Kad je riječ o spornim informacijama iz Odjeljka 5.5 analize alternativa, tužitelj također nije iznio nikakvo opravdanje na temelju kojeg bi se moglo zaključiti da bi njihovo otkrivanje ugrozilo njegov komercijalni interes. Još je teže zamisliti povjerljivost tih informacija kad je riječ o utvrđivanju drugih tvari koje mogu imati jednake ili još ozbiljnije učinke na okoliš nego DEHP. Ne čini se da su te informacije dovoljne za otkrivanje sadržaja tužiteljeve poslovne strategije i orijentacije njegovih istraživanja i razvoja u području kemijskih tvari ili da spadaju u njegovo znanje i iskustvo ili da je iz njih vidljivo njegovo stručno znanje, u smislu sudske prakse navedene u gornjoj točki 56.
- 81 Kao treće, tužitelj ističe da je dostavio više informacija koje ne treba obavezno dostaviti prilikom zahtjeva za autorizaciju. Konkretnije, on naglašava da on, uzimajući u obzir to da je u Uredbi br. 1907/2006 DEHP kvalificiran kao tvar koja nema utjecaj na okoliš, nego kao tvar koja ima moguće toksične utjecaje na čovjeka, nije imao obvezu podnijeti podatke koji se odnose na vrijednosti PNEC. Potvrđujući činjenicu da u ovom slučaju nije trebalo podnijeti vrijednosti PNEC, ECHA naglašava da to nema nikakva utjecaja na njezinu obvezu otkrivanja podataka u njezinu posjedu.
- 82 Valja najprije podsjetiti da na temelju članka 2. stavka 3. Uredbe br. 1049/2001 i članka 118. stavka 1. Uredbe br. 1907/2006, područje primjene Uredbe br. 1049/2001 obuhvaća sve dokumente koje čuva pojedina institucija, to jest dokumente koje je sastavila ili zaprimila i koje posjeduje, koji se odnose na sva područja aktivnosti Unije.
- 83 Stoga, informacija podnesena instituciji ili agenciji Unije u okviru upravnog postupka kao što je postupak za davanje autorizacije uporabe kemijske tvari ili za stavljanje na tržište lijeka u načelu se može otkriti čak i ako tu informaciju nije obvezno trebalo podnijeti u okviru dotičnog postupka i ako ju je njezin imatelj dobrovoljno prosljedio. Jedina izuzeća od tog otkrivanja su ona propisana u članku 4. Uredbe br. 1049/2001. Međutim, nijedna od njih ne odnosi se na informacije sadržane u dokumentima koje je tužitelj dobrovoljno dostavio ECHA-i.
- 84 Iz toga proizlazi da je ECHA pravilno postupila s neobveznim spornim informacijama koje je tužitelj dobrovoljno podnio na isti način kao s onima koje zahtijeva Uredba br. 1907/2006 za zahtjev za autorizaciju i stoga ocijenila da ih mora otkriti.

- 85 Zatim, budući da je područje primjene Uredbe br. 1049/2001 jasno određeno, fizička ili pravna osoba koja podnosi informacije ne može se osnovano pozivati na načelo zaštite legitimnih očekivanja koja se sastoje u tome da dokument koji je dobrovoljno podnesen nije podložan otkrivanju u skladu s Uredbom br. 1049/2001. Tužiteljevu argumentaciju o ovom pitanju stoga treba odbiti.
- 86 Osim toga, tužitelj je na raspravi naveo da je te informacije podnio s ciljem podnošenja cjelovitog spisa s alternativnim tvarima koje nemaju utjecaj ni na čovjeka ni na okoliš. Zbog toga, iako te informacije nisu obvezne, one su podnesene s ciljem potpore spisu zahtjeva za autorizaciju i povećanja mogućnosti za dobivanje autorizacije od Komisije i ECHA-e.
- 87 Naposljetku, tužitelj ne navodi zbog čega bi objektivne vrijednosti PNEC navedene u analizi alternativa ugrozile njegov komercijalni interes. Usto, budući da se DEHP ne smatra stvari opasnom za okoliš, tužitelj *a priori* nema nikakav komercijalni interes u skrivanju tih informacija koje potvrđuju nepostojanje utjecaja DEHP-a na okoliš i koje su prema tome za njega povoljne.
- 88 Iz toga slijedi da ECHA nije povrijedila članak 4. stavak 2. Uredbe br. 1907/2006.

Pitanje obveze otkrivanja informacija u skladu s člankom 119. stavkom 1. točkom (f) Uredbe br. 1907/2006 ili pitanje u vezi s tim da su te informacije već javne

- 89 Valja ispitati argumente koje je istaknula ECHA prema kojima se izuzeća propisana u članku 4. stavku 2. Uredbe br. 1049/2001 ne mogu primijeniti s jedne strane, na informacije koje se smatraju javnima na temelju članka 119. stavka 1. točke (f) Uredbe br. 1907/2006 ni s druge strane, na informacije koje su već dostupne javnosti.

– Dopuštenost osporavanja koja se temelji na pogrešnoj primjeni članka 119. stavka 1. točke (f) Uredbe br. 1907/2006

- 90 Valja podsjetiti da je ECHA u odgovoru na prvi tužbeni razlog istaknula da su određene informacije u vezi s vrijednostima DNEL i PNEC javne u skladu s člankom 119. stavkom 1. točkom (f) Uredbe br. 1907/2006. U okviru replike, tužitelj tvrdi da je ECHA počinila pogrešku u ocjeni jer je primijenila tu odredbu na podatke u vezi s vrijednostima DNEL i PNEC koji su predmet postupka za davanje autorizacije. ECHA tvrdi da je taj prigovor nov i nepravodoban te stoga nedopušten. Ona ističe da je u pobijanim odlukama jasno navedeno da se, u pogledu vrijednosti DNEL i PNEC i rezultata studija, takve informacije moraju objaviti, u skladu s člankom 119. stavkom 1. točkom (f) Uredbe br. 1907/2006, i da se stoga na njih primjenjuju pravne predmnijeve propisane tom odredbom.
- 91 S tim u vezi, valja podsjetiti da iz članka 48. stavka 2. prvog podstavka Poslovnika od 2. svibnja 1991. proizlazi da je tijekom postupka zabranjeno iznositi nove razloge, osim ako se ne temelje na pravnim ili činjeničnim pitanjima za koja se saznalo tijekom postupka. Razlog koji predstavlja proširivanje ranije iznesenog razloga, izravno ili implicitno i koji je usko vezan uz isti, valja proglasiti dopuštenim (presude od 10. travnja 2003., *Travellex Global and Financial Services i Interpayment Services/Komisija*, T-195/00, EU:T:2003:111, t. 33. i 34., i od 24. svibnja 2007., *Duales System Deutschland/Komisija*, T-151/01, EU:T:2007:154, t. 71.). Nadalje, zabrana koju postavlja članak 48. stavak 2. Poslovnika od 2. svibnja 1991. odnosi se samo na nove razloge i ne protivi se tome da tužitelji ističu nove argumente u prilog razlozima koji su već sadržani u tužbi (vidjeti u tom smislu presudu od 5. travnja 2001., *Wirtschaftsvereinigung Stahl i dr./Komisija*, T-16/98, EU:T:2001:117, t. 49.).
- 92 U predmetnom slučaju iz stavka 6. dopisa koji sadržavaju pobijane odluke proizlazi da se, prema ECHA-inu mišljenju, za informacije (vrijednosti, studije, rezultati i zaključci klasifikacije) u vezi s vrijednostima DNEL i PNEC ne može smatrati da ugrožavaju tužiteljev komercijalni interes i da stoga

izuzeće propisano u članku 4. stavku 2. Uredbe br. 1049/2001 nije primjenjivo na tu vrstu informacija. U pobijanim odlukama navodi se da je taj zaključak također potkrijepljen činjenicom da se takve informacije moraju objaviti u skladu s člankom 119. stavkom 1. točkom (f) Uredbe br. 1907/2006.

- 93 Iz pobijanih odluka tako jasno proizlazi da utvrđenja prema kojima članak 119. stavak 1. Uredbe br. 1907/2006 propisuje objavu informacija u vezi s vrijednostima DNEL i PNEC podupiru glavno utvrđenje prema kojem te informacije ne mogu ozbiljno ugroziti tužiteljjev komercijalni interes. Čini se prema tome da je ističući da te informacije spadaju u izuzeće propisano člankom 4. stavkom 2. Uredbe br. 1049/2001, tužitelj implicitno, ali izvjesno osporio utvrđenja prema kojima te informacije treba objaviti u skladu s člankom 119. stavkom 1. točkom (f) Uredbe br. 1907/2006.
- 94 U okviru replike tužitelj je samo odgovorio na ECHA-inu argumentaciju koja se pozivala na obvezu da objavi informacije u vezi s vrijednostima DNEL i PNEC u skladu s člankom 119. stavkom 1. Uredbe br. 1907/2006, u potporu glavnom utvrđenju o nepostojanju komercijalnog interesa.
- 95 Iz toga slijedi da prigovor koji se temelji na pogrešnoj primjeni članka 119. stavka 1. točke (f) Uredbe br. 1907/2006 treba proglasiti dopuštenim.

– Postojanje obveze objavljivanja određenih informacija u skladu s člankom 119. stavkom 1. točkom (f) Uredbe br. 1907/2006 i pitanje jesu li druge informacije već javne

- 96 Kao prvo, valja ispitati odnose li se, kao što tvrdi tužitelj, članak 118. i članak 119. stavak 1. točka (f) Uredbe br. 1907/2006 samo na podatke u vezi s vrijednostima DNEL i PNEC koji su predmet postupka registracije iz Glave II. prethodno navedene uredbe, a ne i na podatke u vezi s konkretnom primjenom vrijednosti DNEL i PNEC u okviru postupka za davanje autorizacije propisanog Glavom VII. Uredbe br. 1907/2006.
- 97 Kao što je to navedeno u gornjoj točki 50., članak 118. Uredbe br. 1907/2006 propisuje da se Uredba br. 1049/2001 primjenjuje na dokumente u ECHA-inu posjedu. Iz toga slijedi da se načelo najšireg mogućeg javnog pristupa dokumentima u načelu primjenjuje na dokumente koji tvore spis zahtjeva za autorizaciju kemijske tvari. Stoga je nevažno je li informaciju iznio tijekom postupka podnositelj zahtjeva za autorizaciju ili je već iznesena u okviru drugog postupka – kao što je registracija – propisanog istom Uredbom br. 1907/2006. Stoga, ni na temelju jednog elementa ne može se zaključiti da se načelo pristupa dokumentima propisano u članku 118. Uredbe br. 1907/2006 u vezi s člankom 2. Uredbe br. 1049/2001 ne može primijeniti u oba slučaja.
- 98 Članak 119. stavak 1. točka (f) Uredbe br. 1907/2006 propisuje sljedeće:

„Sljedeće informacije o tvarima pojedinačno, pripravcima i proizvodima koje se nalaze u posjedu [ECHA-e] javno su dostupne putem interneta, bez naknade, u skladu s člankom 77. stavkom 2. točkom (e): [...] (f) DNEL (Derived No-Effect Level – izvedena razina izloženosti bez učinka) ili PNEC (Predicted No-Effect Concentration – predviđena koncentracija bez učinka) utvrđen u skladu s Prilogom I.”

- 99 Prema tome, članak 119. stavak 1. propisuje posebno odstupanje od sustava pristupa dokumentima propisanog u članku 118. stavku 1. Uredbe br. 1907/2006 u vezi s člankom 2. Uredbe br. 1049/2001. U obvezujućem obliku, članak 119. stavak 1. Uredbe br. 1907/2006 navodi više vrsta informacija koje su javno dostupne. Cilj te odredbe je da se prosljede minimalne informacije koje su nužne za odgovarajuću kontrolu nad tvarima, to jest bitne informacije o opasnosti tvari, upute za uporabu, elementi sigurnosno-tehničkog lista koji povjerljivi i podaci nužni za utvrđivanje tvari (vidjeti dokument Komisije COM(2003) 644 *final* od 23. listopada 2003.). Među tim informacijama koje su dostupne javnosti u članku 119. stavku 1. točki (f) Uredbe br. 1907/2006 navode se vrijednosti DNEL i PNEC.

- 100 Valja naglasiti da vrijednost DNEL odgovara razini izloženosti tvari koja je – normalno izračunana na osnovi deskriptora doze koji su na raspolaganju na temelju studija na životinjama – ispod one kod koje se ne očekuju štetni učinci na čovjeka. Kad je riječ o vrijednosti PNEC, ona odgovara koncentraciji tvari ispod koje se ne očekuju zabrinjavajući štetni učinci u odgovarajućoj sferi okoliša. Stoga, svaki podnositelj zahtjeva za autorizaciju koji može dokazati da je izloženost izrazito zabrinjavajućim učincima tvari na ljudsko zdravlje ili na okoliš manja od zahtijevanih vrijednosti DNEL i PNEC, istom prilikom dokazuje da se pri uporabi tih tvari ne očekuje nikakav štetan učinak na čovjeka, da se ne očekuju zabrinjavajući štetni učinci u odgovarajućoj sferi okoliša i da je rizik za zdravlje ljudi ili okoliš koji proizlazi iz uporabe tvari podvrgnut odgovarajućoj kontroli u skladu s člankom 60. stavkom 2. Uredbe br. 1907/2006.
- 101 Najprije, članak 119. stavak 1. točka (f) Uredbe br. 1907/2006 izričito propisuje samo obvezu objave informacija na internetu koja se ograničava jedino na vrijednosti DNEL i PNEC koje su podnesene u okviru postupka registracije i prema tome se ne odnosi na vrijednosti na koje se poziva tužitelj u okviru postupka za davanje autorizacije.
- 102 Zatim, članak 64. Uredbe br. 1907/2006, koji se odnosi na postupak odlučivanja o autorizacijama, u svojim stavicama 2. i 6. izričito propisuje da ECHA na svojim internetskim stranicama čini dostupnima informacije uzimajući u obzir članke 118. i 119. iste uredbe.
- 103 Osim toga, u Prilogu I. na koji upućuje članak 119. stavak 1. točka (f) Uredbe br. 1907/2006 navodi se da procjena kemijske sigurnosti proizvođača obuhvaća proizvodnju tvari i sve identificirane uporabe. U njemu se također propisuje da se u procjeni uzimaju u obzir sve faze životnog ciklusa tvari koje proizlaze iz proizvodnje i identificiranih uporaba (vidjeti točku 0.3 navedenog priloga). Za utvrđivanje vrijednosti DNEL navodi se da, uzimajući u obzir scenarij(e) izloženosti, može biti dovoljna jedna vrijednost DNEL ili može biti potrebno utvrđivanje vrijednosti DNEL za svaku relevantnu ljudsku populaciju (npr. radnici, potrošači, osjetljive populacije) te za različite putove izlaganja. Prilog I. Uredbe br. 1907/2006 tako propisuje da ako se očekuje više putova izlaganja, DNEL se utvrđuje za svaki put izlaganja te za izloženost koja proizlazi iz svih putova zajedno (vidjeti točku 1.4.1 navedenog priloga). Prilog I. Uredbi br. 1907/2006 također navodi da se vrijednost PNEC utvrđuje za svaku sferu okoliša (vidjeti točku 3.3.1 navedenog priloga).
- 104 Prilog I. Uredbe br. 1907/2006 također predviđa dio posvećen karakterizaciji rizika, koja se među ostalim sastoji od usporedbe izloženosti dotične populacije i relevantnih vrijednosti DNEL i od usporedbe predviđenih koncentracija u svakoj sferi okoliša s vrijednostima PNEC (vidjeti točke 6.2 i 6.3 navedenog priloga). U točki 6.4 navedenog priloga navodi se da je kod određenog scenarija izloženosti rizik za ljude i okoliš podvrgnut odgovarajućoj kontroli tijekom čitavog životnog ciklusa tvari ako, među ostalim, razine izloženosti procijenjene tijekom karakterizacije rizika ne prelaze relevantne vrijednosti DNEL ili PNEC.
- 105 Kako iz članka 119. stavka 1. točke (f) Uredbe br. 1907/2006 tako i iz njezina Priloga I. proizlazi da se, uzimajući u obzir važnost podataka u vezi s vrijednostima DNEL i PNEC za zaštitu javnog zdravlja i okoliša, procjena kemijske sigurnosti tvari i podaci koji iz nje proizlaze moraju odnositi na sve identificirane uporabe i obuhvaćati sve faze životnog ciklusa navedene tvari i da se moraju objaviti. Stoga se razlikovanje koje je tužitelj izvršio između podataka u vezi s vrijednostima DNEL i PNEC koje se odnose na „registriranu tvar” i konkretne primjene podataka u vezi s vrijednostima DNEL i PNEC u okviru postupka za davanje autorizacije predviđenog Glavom VII. Uredbe br. 1907/2006 čini umjetno. Obveza objave propisana gore navedenom odredbom svakako se primjenjuje na vrijednosti DNEL i PNEC sadržane u izvješću o kemijskoj sigurnosti u prilogu zahtjevu za autorizaciju. S tim u vezi valja naglasiti da tužitelj nije doveo u pitanje zaključke ECHA-e, ClientEarth, EEB-a i HCWH Europea prema kojima vrijednosti DNEL i PNEC u načelu ostaju nepromijenjene za određenu tvar i da su trenutak kada se one navode (postupak registracije ili postupak za davanje autorizacije) i

identitet podnositelja zahtjeva koji je naveo te vrijednosti u okviru tih postupaka nebitni. Naime, on je samo, bez drugog objašnjenja, naveo da su vrijednosti DNEL i PNEC navedene u izvješću o kemijskoj sigurnosti bile drukčije i da su nastale drugom metodom i u drugom cilju.

- 106 Naposljetku, ECHA pojašnjava da se u okviru postupka za davanje autorizacije mogu pojaviti vrijednosti DNEL i PNEC koje su različite od referentnih vrijednosti koje je ona sama objavila. Ona navodi da se, nakon što ih ispita Odbor za procjenu rizika i nakon što ih ona odobri, te vrijednosti mogu priznati kao nove referentne vrijednosti i nadalje primjenjivati na buduće zahtjeve za autorizaciju. Stoga se čini da se te vrijednosti nužno moraju objaviti.
- 107 U tom kontekstu ne može se prihvatiti tužitelj argument prema kojem je ECHA već ispunila svoju obvezu davanja informacija kad je na svojem informacijskom portalu objavila podatke u vezi s relevantnim vrijednostima DNEL i PNEC, u vezi s „registriranom tvari” ili još dokument od 12. travnja 2013. pod nazivom „Autorizacija, utvrđivanje referentnih vrijednosti DNEL-a za DEHP”. Kao što ECHA pravilno naglašava, ona nema nikakvu obvezu objavljivanja referentnih vrijednosti DNEL ili PNEC za granične vrijednosti. Ipak, budući da te vrijednosti DNEL i PNEC svi podnositelji zahtjeva za autorizaciju moraju upotrebljavati na isti način, ECHA je, radi transparentnosti i jednakog postupanja, ocijenila nužnim da se one objave kako bi se tim podnositeljima zahtjeva omogućilo da razumiju kriterije procjene. Zbog tog pristupa ne može joj se prigovoriti niti se on može smatrati obveznim. U svakom slučaju, takva objava referentnih vrijednosti ne oslobađa ECHA-u obveze da u skladu s člankom 64. stavkom 2. Uredbe br. 1907/2006 i uzimajući u obzir članke 118. i 119. iste uredbe objavi opće informacije koje je tužitelj prosljedio u vezi s uporabama na koje se odnosio zahtjev za autorizaciju DEHP-a.
- 108 Kad je riječ o doseg obveze objave informacija iz članka 119. stavka 1. točke (f) Uredbe br. 1907/2006, valja prihvatiti ECHA-in zaključak prema kojem ta obveza obuhvaća minimalne informacije o metodi izvođenja ili predviđanja vrijednosti DNEL i PNEC i o njihovoj povezanosti s drugim vrijednostima. Naime, te minimalne informacije nužne su za razumijevanje toga što znače vrijednosti DNEL i PNEC i za određivanje na što se odnose. Stoga se mora potvrditi, kao što naglašava ECHA, da bi gore navedena odredba izgubila svoj koristan učinak ako bi se objavile samo vrijednosti bez ikakva objašnjenja o njihovu značenju.
- 109 Kao drugo, kad je riječ o tvrdnji prema kojoj su određene informacije već dostupne javnosti, jasno je i osim toga, stranke to nisu osporile, da se dio informacija koje su već bile dostupne javnosti mogao objaviti. Pitanje je u biti treba li otkriti kompilaciju poznatih znanstvenih podataka – koji su prema tome već dostupni javnosti – i tajnih znanstvenih podataka. Tužitelj tvrdi da takva kombinacija daje složen skup informacija koji kao takav nije lako dostupan javnosti te s njim stoga treba povjerljivo postupiti.
- 110 Valja utvrditi da tužitelj u popisu spornih informacija nije odredio one koje čine tajne znanstvene podatke koji su objedinjeni s informacijama koje su već dostupne javnosti. Usto, iz analize u gornjoj točki 58. i sljedećima proizlazi da one ne spadaju u poslovnu tajnu.
- 111 Iz toga slijedi da ECHA nije počinila pogrešku kada je u pobijanim odlukama smatrala da je jedan dio spornih informacija već dostupan javnosti jer je objavljen, a da drugi dio treba biti dostupan javnosti u skladu s člankom 119. Uredbe br. 1907/2006.
- 112 Iz svega navedenog proizlazi da prvi prigovor treba odbiti.

Drugi prigovor, koji se temelji na povredi prava intelektualnog vlasništva, koja opravdava primjenu članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001

- 113 Tužitelj tvrdi da ECHA neopravdano zadire u njegovo pravo na povjerljivo postupanje s informacijama koje čine njegovo intelektualno vlasništvo i koje su njegova poslovna tajna. S tim u vezi poziva se na definiciju poslovne tajne iz članka 39. stavka 2. Sporazuma TRIPS.
- 114 ECHA osporava te argumente.
- 115 Najprije valja podsjetiti da članak 39. stavak 2. Sporazuma TRIPS propisuje sljedeće:
- „Naravne ili pravne osobe moraju imati mogućnost sprečavanja da informacije koje su punopravno pod njihovom kontrolom ne budu otkrivene, stečene, ili rabljene od strane trećih bez njihova pristanka na način suprotan poštenoj praksi sve dok takva informacija:
- a) je tajna u smislu da nije, u svojoj cjelini ili u točnoj konfiguraciji i u sastavu svojih dijelova, općepoznata ili lako dostupna osobama unutar krugova koji se uobičajeno bave informacijama takve vrste;
 - b) ima komercijalnu vrijednost zbog tajnosti [...]”
- 116 Važno je najprije naglasiti da odredbe Sporazuma TRIPS – koji je dio Sporazuma WTO, koji je potpisala Europska zajednica i zatim odobrila Odlukom Vijeća 94/800/EZ od 22. prosinca 1994. o sklapanju u ime Europske zajednice, s obzirom na pitanja iz njezine nadležnosti, sporazuma postignutih u Urugvajskom krugu multilateralnih pregovora (1986.-1994.) (SL 1994., L 336, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 3.) – čine sastavni dio pravnog poretka Unije. Kada postoje propisi Unije u području koje je obuhvaćeno Sporazumom TRIPS, primjenjuje se pravo Unije, što uključuje obvezu, u mjeri mogućeg, dati tumačenje u skladu s tim sporazumom, a da se međutim ne može dati izravan učinak predmetnoj odredbi tog sporazuma (vidjeti presudu od 11. rujna 2007., Merck Genéricos – Produtos Farmacêuticos, C-431/05, EU:C:2007:496, t. 35., i navedenu sudsku praksu). Iz toga slijedi da se na članak 39. stavak 2. Sporazuma TRIPS kao takav ne može pozivati za osporavanje valjanosti pobijanih odluka.
- 117 Ako tužiteljevu argumentaciju treba razumjeti na način da postoji načelo, vodeći se definicijom iz članka 39. stavka 2. Sporazuma TRIPS, prema kojem je sama činjenica da osoba koja je podnijela dokument raspolaze pravom intelektualnog vlasništva nad tim dokumentom dovoljna za primjenu izuzeća propisanog u članku 4. stavku 2. Uredbe br. 1907/2006, tu argumentaciju treba odbiti.
- 118 Naime, takav pristup nije u skladu sa sadržajem članka 39. stavka 2. Sporazuma TRIPS kojim se tužitelj vodi. Ta odredba u biti propisuje da kako ne bi bile otkrivene, predmetne informacije moraju biti „tajne”. Činjenica da imaju komercijalnu vrijednost ipak te informacije ne čini tajnima.
- 119 Isto tako, prema pristupu koji zagovara tužitelj, smatra se da bi zaštita koja se daje pravima intelektualnog vlasništva sustavno imala prednost nad predmnjevom u korist otkrivanja informacija uspostavljenom Uredbom br. 1049/2001 i člankom 118. stavkom 1. Uredbe br. 1907/2006. Kao što naglašava ECHA, članak 4. stavak 2. Uredbe br. 1907/2006 ne može se tumačiti na način da činjenica da autorsko pravo štiti dokument podrazumijeva da je on poslovna tajna i da se njezin imatelj stoga može pozivati na izuzeće propisano tom odredbom.
- 120 S tim u vezi, valja podsjetiti da članak 16. Uredbe br. 1049/2001 propisuje da „[t]a uredba ne dovodi u pitanje nijedno postojeće pravilo o autorskim pravima koja trećoj strani mogu ograničiti pravo umnožavanja ili korištenja dokumenata danih na uvid”. Isto tako, kao što je navedeno u gornjoj točki 66., članak 63. stavak 1. Uredbe br. 1907/2006 propisuje da podnositelj naknadnog zahtjeva za određenu uporabu stvari mora dobiti dozvolu prethodnog podnositelja zahtjeva za navođenje upute na

relevantne dijelove prethodnog zahtjeva. Te odredbe tako štite nositelja nekog dokumenta od povrede autorskog prava i komercijalnu vrijednost tog dokumenta kada su informacije koje su u njemu navedene otkrivene nakon zahtjeva za pristup tom dokumentu. Naime te odredbe sprečavaju da se konkurenti koriste spornim informacijama u komercijalne svrhe i na taj način pribave konkurentsku prednost.

121 Iz toga slijedi da drugi prigovor treba odbiti.

Treći prigovor, koji se temelji na nepostojanju jasne naznake javnog interesa koji opravdava otkrivanje spornih informacija

122 U okviru trećeg prigovora tužitelj tvrdi da se „prevagujući javni interes” koji opravdava otkrivanje spornih informacija ne može smatrati ni velikim ni takvim da ga to otkrivanje slijedi. On smatra da interes koji se veže uz zaštitu njegovih temeljnih prava (ili njegovih komercijalnih interesa) prevladava nad javnim interesom koji opravdava otkrivanje spornih informacija i dodaje da ECHA nije objasnila u čemu se sastoji javni interes za otkrivanje spornih informacija.

123 Valja podsjetiti da zadnja rečenica članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001 određuje da institucije Unije ne uskraćuju pristup dokumentu kad za njegovo otkrivanje postoji prevagujući javni interes, iako bi se tim otkrivanjem mogla ugroziti zaštita komercijalnih interesa fizičke ili pravne osobe ili zaštita svrhe nadzora, istraga i revizije institucija Unije (presuda od 7. listopada 2014., Schenker/Komisija, T-534/11, EU:T:2014:854, t. 74.). U tom kontekstu, s jedne strane, treba odvagnuti specifičan interes koji je potrebno zaštititi neobjavlivanjem dotičnog dokumenta i, s druge strane, osobito, opći interes davanja pristupa tom dokumentu, s obzirom na prednosti koje proizlaze, kao što to navodi uvodna izjava 2. Uredbe br. 1049/2001, iz pojačane otvorenosti, odnosno čvršćeg sudjelovanja građana u procesu odlučivanja kao i veće legitimnosti, veće učinkovitosti i veće odgovornosti administracije prema građanima u demokratskom sustavu (presuda od 21. listopada 2010., Agapiou Joséphidès/Komisija i EACEA, T-439/08, neobjavljena, EU:T:2010:442, t. 136.).

124 Iako prevagujući javni interes kojim se može opravdati otkrivanje dokumenta ne mora nužno biti različit od načela u osnovi Uredbe br. 1049/2001 (presuda od 14. studenoga 2013., LPN i Finska/Komisija, C-514/11 P i C-605/11 P, EU:C:2013:738, t. 92.), iz sudske prakse s druge strane proizlazi da sama opća razmatranja ne mogu upućivati na to da načelo transparentnosti ima posebnu težinu kojom se mogu prevladati razlozi koji opravdavaju odbijanje otkrivanja dokumenata o kojima je riječ i da je na podnositelju zahtjeva da uputi na konkretne okolnosti na kojima se temelji prevagujući javni interes koji opravdava otkrivanje predmetnih dokumenata (vidjeti u tom smislu presude od 14. studenoga 2013., LPN i Finska/Komisija, C-514/11 P i C-605/11 P, EU:C:2013:738, t. 93. i 94., i od 23. rujna 2015., ClientEarth i International Chemical Secretariat/ECHA, T-245/11, EU:T:2015:675, t. 193.).

125 U predmetnom slučaju, kao što naglašava ECHA, ona nije zaključila da je predmetne informacije trebalo štiti sustavom izuzeća kao što je onaj iz članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001. Zbog toga, ona nije imala obvezu utvrditi ili procijeniti javni interes u otkrivanju tih informacija, niti ga odvagnuti s tužiteljevim interesom da te informacije ostanu povjerljive.

126 Iz toga slijedi da su tužiteljevi argumenti bespredmetni.

127 Usto, kad je riječ o vrijednostima DNEL i PNEC koje se nalaze u izvješću o kemijskoj sigurnosti i u analizi alternativa, valja podsjetiti da, pod pretpostavkom da te iste vrijednosti spadaju u tužiteljev komercijalni interes, članak 119. stavak 1. točka (f) Uredbe br. 1907/2006 propisuje da su one automatski dostupne javnosti. Ta obveza pristupa tim informacijama je u uvodnoj izjavi 117. iste uredbe opravdana nužnošću da se građanima Unije daju informacije o kemikalijama kojima bi mogli biti izloženi kako bi mogli donijeti informirane odluke o njihovoj uporabi.

- 128 Kao što u biti i pravilno naglašava ECHA, iz članka 119. stavka 1. Uredbe br. 1907/2006 i njezine uvodne izjave 117. proizlazi da je zakonodavac Unije procijenio da je otkrivanje tih informacija koje su tamo navedene pitanje prevagujućeg interesa. Taj zakonodavac je sam izvršio odvagivanje interesa i zaključio da interes za otkrivanje informacija koje se odnose na vrijednosti DNEL i PNEC preteže u odnosu na tužiteljev interes za neotkrivanje jer se te informacije odnose na neke od najvažnijih interesa koji postoje, to jest oni koji utječu na ljudsko zdravlje i okoliš. Ti zaključci su takvi da se može utvrditi da je načelo transparentnosti osobito relevantno i može prevladati nad eventualnim razlozima koji opravdavaju odbijanje otkrivanja navedenih spornih informacija.
- 129 Isto vrijedi i kad je riječ o vrijednostima izloženosti NOAEL – to jest onima koji se odnose na naznaku najviše koncentracije bez primijećenih štetnih učinaka – sadržanih u pristupima, metodama i zaključcima. Naime, čak i pod pretpostavkom da njihovo otkrivanje može ugroziti tužiteljeve komercijalne interese – što on ipak nije uspio dokazati – te su informacije u svakom slučaju bitne da javnost ima naznaku o rizicima povezanim s uporabom DEHP-a. Stoga, ECHA nije počinila pogrešku kad je ocijenila da postoji velik interes javnosti u tome da se te informacije otkriju.
- 130 Kad je riječ o tužiteljevoj tvrdnji prema kojoj ECHA nije jasno i konkretno navela koji je javni interes koji opravdava otkrivanje spornih informacija, nju valja odbiti. Kao što proizlazi iz gornjih točaka 69., 92., 128. i 129., postojanje prevagujućeg javnog interesa za otkrivanje spornih informacija obrazloženo je upućivanjem na članak 119. Uredbe br. 1907/2006 – koji svoje opravdanje nalazi u uvodnoj izjavi 117. iste uredbe – kad je riječ o upućivanju na vrijednosti DNEL i PNEC, s jedne strane, i razlozima samih pobijanih odluka kad je riječ o vrijednosti izloženosti NOAEL, s druge strane.
- 131 Stoga treći prigovor koji se temelji na nepostojanju jasne naznake javnog interesa koji opravdava otkrivanje spornih informacija valja odbiti.

Četvrti prigovor, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja

- 132 Tužitelj tvrdi da je ECHA povrijedila članak 296. UFEU-a jer nije navela razloge s kojima bi se utvrdilo jesu li sporne informacije poslovne tajne u smislu članka 39. stavka 2. Sporazuma TRIPS i *a fortiori* jer nije spomenula eventualni prevagujući javni interes koji opravdava njezinu odluku o otkrivanju tih spornih informacija.
- 133 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, obrazlaganje određeno u članku 296. UFEU-a treba biti prilagođeno naravi predmetnog akta i treba jasno i nedvosmisleno odražavati rasuđivanje institucije, autora akta, na način koji zainteresiranim osobama omogućuje da shvate svrhu poduzetih mjera, a nadležnom sudu da obavi svoj nadzor. Zahtjev za obrazlaganje mora se ocijeniti s obzirom na okolnosti predmetnog slučaja, osobito sadržaj akta, prirodu navedenih razloga i interes koji adresati mjere ili druge osobe na koje se akt izravno i osobno odnosi mogu imati u dobivanju objašnjenja. U obrazloženju nije potrebno podrobno navoditi sve činjenične i pravne okolnosti, s obzirom na to da se pitanje o tome ispunjava li obrazloženje zahtjeve iz članka 296. UFEU-a mora ocjenjivati ne samo u odnosu na to kako je formulirano nego i na svoj kontekst kao i na sva pravna pravila kojima se uređuje predmetno pravno područje (vidjeti presudu od 7. srpnja 2011., Valero Jordana/Komisija, T-161/04, neobjavljena, EU:C:2011:337, t. 48. i navedenu sudsku praksu).
- 134 U predmetnom slučaju ECHA u pobijanim odlukama najprije navodi da se više informacija sadržanih u izvješću o kemijskoj sigurnosti moralo objaviti zbog toga što su već bile dostupne javnosti: riječ je o informacijama koje su već dostupne na internetu (na primjer u poglavlju 9.0.1, sažeta tablica uporaba koja je predmet deskriptora, već objavljena na ECHA-inoj internetskoj stranici kao opća informacija o uporabama koja se zahtijevala za javno savjetovanje o alternativama), informacijama iz publikacija koje su procijenili stručnjaci (na primjer, poglavlje 5.10.1.2), sažecima studija i eksperimentalnim

ekotoksikološkim procjenama u revijama koje su odobrili stručnjaci ili još poglavlja koja su prilagođena ili preslikana izravno iz procjene rizika koju je 2008. iznijela Unija, koja je dostupna javnosti (na primjer poglavlja 5.6.3, 5.7.3, 5.10.3 i str. 141. do 142. i 168. do 175.).

- 135 Potrebno je zaključiti da razlozi zbog kojih gore navedene informacije ne mogu spadati pod izuzeće propisano u članku 4. stavku 2. prvu alineju Uredbe br. 1049/2001 jasno proizlaze iz pobijanih odluka, to jest zato što su te informacije već dostupne javnosti.
- 136 ECHA zatim naglašava da, kad je riječ o analizi alternativa i izvješću o kemijskoj sigurnosti, vrijednosti DNEL i PNEC, rezultate studija i zaključke klasifikacije ne treba smatrati povjerljivima, jer se za te rezultate i te zaključke kao takve, bez detaljne i temeljite ocjene, ne može smatrati da mogu ozbiljno ugroziti komercijalni interes tužitelja ili treće osobe. S jedne strane, iz tog obrazloženja proizlazi da je ECHA napravila razliku između s jedne strane, „objektivnih” podataka i jednostavnih zaključaka koji su se iz njih lako mogli izvući – i, s druge strane, detaljnih tužiteljevih ocjena na temelju tih podataka – koji se smatraju povjerljivima. S druge strane, u pobijanim se odlukama također navodi da ECHA u skladu s člankom 119. stavkom 1. točkama (c), (e) i (f) Uredbe br. 1907/2006 takvu vrstu informacija mora objaviti.
- 137 Stoga, kad je riječ o informacijama koje se odnose na vrijednosti DNEL i PNEC, valja utvrditi da je ECHA dovoljno obrazložila razloge zbog kojih smatra da njihovo otkrivanje ne može ugroziti tužiteljev komercijalni interes kao i razlog zbog kojih smatra da je dužna objaviti te informacije, to jest da postoji obveza propisana u članku 119. stavku 1. točkama (c), (e) i (f) Uredbe br. 1907/2006.
- 138 Osim toga, u pobijanim se odlukama navodi da vrijednosti izloženosti NOAEL sadržane u pristupima, metodama i zaključcima ne mogu ugroziti tužiteljev komercijalni interes i da stoga ni otkrivanje omjera karakterizacije rizika (RCR) – koji čini kombinaciju podataka u vezi s vrijednostima DNEL i PNEC i vrijednostima izloženosti – ne može ugroziti taj komercijalni interes. ECHA naglašava da se na takvu vrstu informacija ne može primijeniti izuzeće iz članka 4. stavka 2. prve alineje Uredbe br. 1049/2001. Ona navodi da je takva vrsta informacija bitna da za to da javnost dobije naznaku o rizicima povezanim s uporabom DEHP-a i da stoga postoji velik interes javnosti da se te informacije otkriju.
- 139 Iz toga proizlazi da je ECHA jasno navela razloge zbog kojih je prema njezinu mišljenju trebalo objaviti predmetne informacije, razloge zbog kojih je odbila tužiteljeve argumente koji se odnose na primjenu izuzeća iz članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001 i razloge zbog kojih je smatrala da se određene informacije ne može otkriti.
- 140 Naposljetku, u pobijanim odlukama navodi se da imena autora izvještaja o neobjavljenim studijama nisu otkrivena u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 1049/2001, ali da se nijedno izuzeće ne može primijeniti na datum i naziv studija.
- 141 Također, valja zaključiti da pobijane odluke sadržavaju razloge zbog kojih se samo datum i naziv studija koje još nisu dostupne javnosti mogu otkriti.
- 142 Stoga, s obzirom na to da je ECHA u dovoljnoj mjeri obrazložila pobijane odluke, prigovor koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja treba odbiti.
- 143 Iz svega navedenog proizlazi da treba odbiti prvi tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001.

3. Drugi i treći tužbeni razlog koji se temelje, s jedne strane, kad je riječ o drugom, na povredi obveza Unije koje proizlaze iz Sporazuma TRIPS i povredi prava na zaštitu povjerljivih informacija (poslovne tajne) i s druge strane, kad je riječ o trećem, na povredi obveza Unije koje proizlaze iz članka 8. EKLJP-a i članka 17. Povelje o temeljnim pravima i povredi prava vlasništva i zaštite vlasništva

- 144 Opći sud smatra da valja zajedno ispitati drugi i treći tužbeni razlog koji se temelje, s jedne strane, kad je riječ o drugom, na povredi obveza Unije koje proizlaze iz Sporazuma TRIPS i povredi prava na zaštitu povjerljivih informacija koja iz tog proizlazi (poslovne tajne) i s druge strane, kad je riječ o trećem, na povredi obveza Unije koje proizlaze iz članka 8. EKLJP-a i članka 17. Povelje o temeljnim pravima i povredi prava vlasništva i zaštite vlasništva.
- 145 Najprije, kao što je navedeno u gornjoj točki 116. odredbe Sporazuma TRIPS sastavni su dio pravnog poretka Unije, ali im se ne može dati nikakav izravni učinak. Iz toga slijedi da se na članak 39. stavak 2. Sporazuma TRIPS kao takav ne može pozivati za osporavanje valjanosti pobijanih odluka.
- 146 Kao prvo, valja ispitati ECHA-in argument prema kojem se, kako bi se moglo prihvatiti da pobijane odluke povrjeđuju EKLJP, Povelju o temeljnim pravima i Sporazum TRIPS, tužitelj morao pozvati na neusklađenost posebnih odredaba Uredbe br. 1907/2006 – to jest članka 119. stavka 1. točaka (c), (e) i (f) te uredbe, koji propisuje pravne predmnijeve nepovjerljivosti – s primarnim pravom Unije i odredbama tih sporazuma s većom pravnom snagom.
- 147 Kad je riječ o tvrdnji koja se odnosi na povredu EKLJP-a i Povelju o temeljnim pravima, potrebno je zaključiti da se tužitelj poziva na temeljno pravo na zaštitu informacija, koje je zaštićeno člankom 339. UFEU-a. Također valja podsjetiti da je prema sudskoj praksi zaštita poslovnih tajni priznata kao opće načelo (vidjeti u tom smislu presude od 24. lipnja 1986., AKZO Chemie i AKZO Chemie UK/Komisija, 53/85, EU:C:1986:256, t. 28.; od 19. svibnja 1994., SEP/Komisija, C-36/92 P, EU:C:1994:205, t. 37., i od 14. veljače 2008., Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, t. 49.). Stoga se postavlja pitanje nije li članak 119. Uredbe br. 1907/2006 protumačen na način da je ECHA, primjenjujući ga, ugrozila temeljno pravo na zaštitu informacija. Stoga, kao što u biti ističe tužitelj, njegova argumentacija nije usmjerena protiv te posebne odredbe Uredbe br. 1907/2006 nego protiv načina na koji je ECHA protumačila tu odredbu i prema tome protiv načina na koji ju je primijenila. Dakle, tužitelju se ne može prigovoriti zbog toga što se nije pozvao na neprimjenjivost Uredbe na temelju članka 277. UFEU-a zbog njezine navodne suprotnosti s primarnim pravom Unije.
- 148 Kad je riječ o argumentu koji se temelji na povredi Sporazuma TRIPS, zbog razloga navedenih u gornjoj točki 145., nije relevantan ECHA-in argument prema kojem je tužitelj morao istaknuti prigovor nezakonitosti relevantnih odredaba predmetnih uredaba u odnosu na Sporazum TRIPS.
- 149 Kao drugo, valja analizirati drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveza Unija koje proizlaze iz Sporazuma TRIPS i povrede prava na zaštitu komercijalne tajne koja iz tog proizlazi. Tužitelj ističe da su sporne informacije poslovne tajne (povjerljive informacije) u smislu članka 39. stavka 2. Sporazuma TRIPS u smislu da nisu, u svojoj cjelini ili u točnoj konfiguraciji i u sastavu svojih dijelova, općepoznate ili lako dostupne osobama unutar krugova koji se uobičajeno bave informacijama takve vrste.
- 150 Kao što je navedeno u gornjoj točki 116. iz sudske prakse proizlazi da kada postoje propisi Unije u području koje je obuhvaćeno Sporazumom TRIPS, primjenjuje se pravo Unije, što uključuje obvezu, u mjeri mogućeg, dati tumačenje u skladu s tim sporazumom.
- 151 Uredbe br. 1049/2001 i br. 1907/2006 stoga treba tumačiti na način da se osigura njihova sukladnost sa sadržajem članka 39. stavaka 2. i 3. Sporazuma TRIPS. Ta potonja odredba međutim ne može podrazumijevati da zaštita koja se daje pravima intelektualnog vlasništva apsolutno prevladava nad predmnjevom u korist otkrivanja informacija iznesenih u okviru zahtjeva za autorizaciju za uporabu

kemijske tvari. U tom smislu, pristup koji zagovara tužitelj doveo bi do toga da se članak 119. Uredbe br. 1907/2006 ne bi primijenio. Međutim, takav se pristup ne može prihvatiti jer bi se u stvarnosti njime dovela u pitanje zakonitost te odredbe s obzirom na članak 39. stavke 2. i 3. Sporazuma TRIPS (vidjeti u tom smislu i analogijom presudu od 17. rujna 2007., Microsoft/Komisija, T-201/04, EU:T:2007:289, t. 800.).

- 152 U predmetnom slučaju ne čini se da je ECHA primijenila uredbe br. 1049/2001 i br. 1907/2006 na način koji nije u skladu s člankom 39. stavcima 2. i 3. Sporazuma TRIPS.
- 153 Naime, kao što proizlazi iz gornjih točaka 60. do 67., objavljene studije – i prema tome, već dostupne javnosti – mogu se otkriti. To je tim više tako jer je ECHA sakrila zaključke – koje je tužitelj izveo u svjetlu tih studija – koji nisu dostupni javnosti i za koje je u biti procijenila da čine dodanu vrijednost u smislu gornje točke 60. Ti zaključci su prema tome različiti od objektivnog sadržaja studija kao i od jednostavnih zaključaka koje iz tih studija može izvesti bilo koji stručnjak u predmetnom području.
- 154 Razlikovanje koje je tako izvršila ECHA između, s jedne strane, objektivnog sadržaja studija i jednostavnih zaključaka koji se iz njih mogu izvući i, s druge strane, jedinstvenih i osobnih ocjena koje imaju dodanu vrijednost, proizlazi iz primjene uredaba br. 1049/2001 i br. 1907/2006, koja je u skladu s člankom 39. stavcima 2. i 3. Sporazuma TRIPS.
- 155 Kad je riječ o studijama iz gornje točke 68., valja podsjetiti da tužitelj nije iznio elemente na temelju kojih bi se moglo razumjeti u čemu bi njihovo otkrivanje bilo nezakonito. Potrebno je dakle zaključiti da on ni na koji način nije dokazao da ECHA nije primijenila pravo Unije u skladu s člankom 39. stavcima 2. i 3. Sporazuma TRIPS.
- 156 Naposljetku, kad je riječ o vrijednostima DNEL i PNEC i vrijednosti izloženosti NOAEL, istaknuto je, među ostalim u gornjim točkama 129. i 151. da sukladna primjena uredaba br. 1049/2001 i br. 1907/2006 i članka 39. stavaka 2. i 3. Sporazuma TRIPS ne može dovesti do toga da se članak 119. Uredbe br. 1907/2006 ne primijeni niti da se zanemari interes javnog zdravlja. Valja dodati da sam članak 39. Sporazuma TRIPS u svojem stavku 3. propisuje otkrivanje ako je ono nužno za zaštitu javnosti.
- 157 Iz toga slijedi da drugi tužbeni razlog nije osnovan.
- 158 U pogledu trećeg tužbenog razloga, valja istaknuti, kao što je navedeno u gornjoj točki 147. da tužitelj ne ističe neusklađenost posebnih odredaba Uredbe br. 1907/2006 – to jest članka 119. stavka 1. točaka (c), (e) i (f) te uredbe, koji propisuje pravne predmnijeve nepovjerljivosti – s primarnim pravom Unije ili odredbama sporazuma s većom pravnom snagom, nego ističe da način na koji je ECHA protumačila te odredbe i, prema tome, način na koji ih je primijenila nisu u skladu s člankom 8. EKLJP-a, člankom 1. Dodatnog protokola EKLJP-u i člankom 17. Povelje o temeljnim pravima.
- 159 Valja istaknuti da članak 8. EKLJP-a, iako u stavku 1. određuje načelo nemiješanja javnih vlasti u izvršavanje prava na privatnost, u stavku 2. potvrđuje da je takvo miješanje moguće ako je „u skladu sa zakonom i ako je u demokratskom društvu nužno radi interesa državne sigurnosti, javnog reda i mira, ili gospodarske dobrobiti zemlje, te radi sprječavanja nereda ili zločina, radi zaštite zdravlja ili morala ili radi zaštite prava i sloboda drugih”.
- 160 Valja utvrditi da je u svojim zahtjevima tužitelj pogrešno protumačio doseg članka 8. EKLJP-a ističući da ta odredba štiti njegovo pravo vlasništva. On nije iznio nijednu posebnu argumentaciju kojom bi dokazao da je povrijeđeno načelo nemiješanja javnih vlasti u izvršavanju prava na privatni život kako je zajamčeno tom odredbom. Ipak, bez obzira na to pogrešno tumačenje i nepostojanje argumenta koji iz tog proizlaze, njegov je prigovor razumljiv. S tim u vezi, kao što je Sud potvrdio u svojoj presudi od 14. veljače 2008., Varec (C-450/06, EU:C:2008:91, t. 47. i 48.), upućujući na sudsku praksu Europskog

suda za ljudska prava, može biti nužno zabraniti otkrivanje informacija koje se smatraju povjerljivima kako bi se sačuvalo temeljno pravo poduzetnika na poštovanje privatnog života, zajamčeno člankom 8. EKLJP-a i člankom 7. Povelje o temeljnim pravima, uz objašnjenje da pojam „privatni život” ne treba tumačiti na način da isključuje poslovne aktivnosti pravne osobe.

- 161 Kad je riječ o članku 17. stavku 1. Povelje o temeljnim pravima, njime je propisano da svatko ima pravo vlasništva nad svojom na zakonit način stečenom imovinom, ima pravo njome se koristiti, njome raspolagati i ostaviti je u nasljedstvo. Vlasništvo nikome ne može biti oduzeto, osim u javnom interesu pod uvjetima i u slučajevima i koje propisuje zakon, ako se pravodobno isplati pravična naknada za gubitak vlasništva. Uživane prava vlasništva može biti uređeno zakonom u mjeri u kojoj je to potrebno radi općeg interesa. Prema sudskoj praksi, zaštita prava vlasništva propisana tom odredbom odnosi se na imovinska prava iz kojih, sukladno pravnom sustavu, proizlazi stečeni pravni položaj koji omogućuje autonomno korištenje tih prava njihovu nositelju u vlastitu korist (vidjeti u tom smislu presudu od 22. siječnja 2013., Sky Österreich, C-283/11, EU:C:2013:28, t. 34.).
- 162 Iz sudske prakse također proizlazi da je zaštita privatnog života kako je zajamčena člankom 8. EKLJP-a sastavni dio općih načela prava čije poštovanje osigurava sud Unije. To načelo ipak nije apsolutno pravo, ali ga se mora uzeti u obzir u odnosu na njegovu funkciju u društvu. Ono može sadržavati ograničenja, pod uvjetom da ta ograničenja stvarno odgovaraju ciljevima javnog interesa koje priznaje Unija i da, s obzirom na željeni cilj, ne predstavljaju prekomjerno i neprihvatljivo uplitanje kojim se nanosi šteta samoj njegovoj biti (presude od 5. listopada 1994., X/Komisija, C-404/92 P, EU:C:1994:361, t. 17. i 18., i od 24. rujna 2008., M/Médiateur, T-412/05, neobjavljena, EU:T:2008:397, t. 126.). Prema sudskoj praksi, isto vrijedi i kad je riječ o pravu vlasništva kako je zajamčeno člankom 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (presuda od 12. srpnja 2005., Alliance for Natural Health i dr., C-154/04 i C-155/04, EU:C:2005:449, t. 126.).
- 163 Iz toga slijedi da se članak 8. EKLJP-a i članak 17. Povelje o temeljnim pravima ne mogu tumačiti na način da propisuju automatsko izuzeće od načela otkrivanja za dokumente sastavljene u okviru komercijalne aktivnosti privatnog subjekta. Naime, u slučaju zahtjeva za pristup koji podnese treća osoba za tu vrstu dokumenata, nalaže se konkretno i stvarno ispitivanje svakog od njih, osim u slučaju da su Sud i Opći sud dopustili postojanje opće predmnjeve o uskraćivanju pristupa predmetnim dokumentima. Kao što je zaključeno u gornjim točkama 33. do 42., ne postoji opća predmnijeva o uskraćivanju pristupa dokumentima podnesenim u okviru postupka za davanje autorizacije propisanog Uredbom br. 1907/2006.
- 164 U predmetnom slučaju ECHA je dakle izvršila konkretno ispitivanje različitih podataka na koje se odnosi zahtjev za pristup dokumentima. Potrebno je utvrditi da je to ispitivanje izvršeno u skladu s pravom vlasništva i pravom na privatnost.
- 165 Najprije, kao što u biti proizlazi iz gornje točke 60. i sljedećih, važno je napomenuti da više spornih informacija tvori kompilaciju studija dostupnih javnosti, ali činjenica da izvješće koje konkretizira taj intelektualni rad ima imovinsku vrijednost ipak ne podrazumijeva da sve informacije koje sadržava spadaju pod komercijalni interes i da bi ga njihovo otkrivanje automatski ugrozilo. Povreda zaštite komercijalnih interesa osobe, kakva je ona iz članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001, ne određuje se nužno s obzirom na imovinsku vrijednost informacije koja je predmet otkrivanja.
- 166 Zatim, kad je riječ o informacijama koje se odnose na vrijednosti DNEL i PNEC, valja zaključiti da se njihovim otkrivanjem ne ugrožavaju pravo na privatnost i pravo vlasništva. Naime, ECHA-ino miješanje u ostvarivanje tih prava dopušteno je s obzirom na to da je propisano u članku 119. Uredbe br. 1907/2006 i da je nužno za zaštitu zdravlja i okoliša.
- 167 Naposljetku, kad je riječ o vrijednostima izloženosti NOAEL, njihovo otkrivanje je također bitno da javnost ima naznaku o rizicima povezanim s uporabom DEHP-a. Stoga postoji velik interes javnosti da se te informacije otkriju. Čak i pod pretpostavkom da otkrivanje tih informacija ograničava pravo na

privatnost i pravo vlasništva – što međutim tužitelj u predmetnom slučaju nije dokazao – to otkrivanje u svakom slučaju odgovara ciljevima općeg interesa koje slijedi Unija i ni u čemu ne čini, s obzirom na slijeđeni cilj, prekomjerno i neprihvatljivo uplitanje koje ugrožava njihovu samu bit.

168 Uzimajući o obzir sve prethodno navedeno, drugi i treći tužbeni razlog treba odbiti.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 3. Uredbe br. 1049/2001

169 Tužitelj ističe četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 3. Uredbe br. 1049/2001, koji štiti proces odlučivanja institucija Unije od vanjskih, neopravdanih i nezakonitih ugrožavanja i utjecaja. Najprije, on tvrdi da neotkrivanje informacija koje se odnose na postupke koji još nisu doveli do odluke dotične institucije čini načelo i dio je logike Uredbe br. 1049/2001. Ako bi otkrila te dokumente, ECHA bi tako ozbiljno ugrozila taj proces. Zatim, on naglašava da eventualno otkrivanje spornih informacija može utjecati na Odbor za procjenu rizika i Odbor za socioekonomsku analizu kada daju svoje mišljenje, jer oni i podnositeljima zahtjeva za pristup informacijama dopuštaju da sudjeluju na njihovim raspravama. Suprotno tomu, podnositelj zahtjeva za autorizaciju nema pristup sastancima tih odbora i nema pravo na saslušanje u svim fazama postupka. Naposljetku, tužitelj naglašava da nijedan prevagujući javni interes ne opravdava otkrivanje informacija o kojima je riječ.

170 ECHA osporava te argumente.

171 Valja podsjetiti da uvodna izjava 11. Uredbe br. 1049/2001 naglašava da bi institucije trebale imati pravo, kad je to potrebno, zaštititi svoja unutarnja savjetovanja i rasprave kako bi osigurale provođenje svojih zadaća. U tom smislu, članak 4. stavak 3. prvi podstavak iste uredbe određuje da „[p]ristup dokumentu koji je sastavila institucija za internu uporabu ili koji je institucija zaprimila, a koji se odnosi na pitanje o kojem nije odlučivala, odbija se kad bi njegovo otkrivanje ozbiljno ugrozilo proces odlučivanja institucije, osim ako za njegovo otkrivanje ne postoji [prevagujući] javni interes”.

172 Iz sudske prakse proizlazi da primjena tog izuzeća pretpostavlja dokazivanje da pristup predmetnom dokumentu koji je sastavila institucija za internu uporabu može konkretno i stvarno ugroziti zaštitu postupka odlučivanja institucije i da je ta opasnost od ugrožavanja bila razumno predvidljiva, a ne samo hipotetska (presuda od 18. prosinca 2008. Muñiz/Komisija, T-144/05, neobjavljena, EU:T:2008:596, t. 74.).

173 Nadalje, proces odlučivanja mora biti ozbiljno ugrožen da bi se primijenilo izuzeće propisano u članku 4. stavku 3. prvom podstavku Uredbe br. 1049/2001. Ono je ozbiljno osobito kada otkrivanje zatraženog dokumenta ima značajan utjecaj na proces odlučivanja. Ocjena težine ovisi o svim okolnostima slučaja, osobito, o negativnim učincima na proces odlučivanja, na koje se poziva institucija vezano za otkrivanje zatraženih dokumenata (presude od 18. prosinca 2008., Muñiz/Komisija, T-144/05, neobjavljena, EU:T:2008:596, t. 75., i od 7. lipnja 2011., Toland/Parlament, T-471/08, EU:T:2011:252, t. 71.).

174 Četvrti tužbeni razlog valja ispitati u svjetlu iznesenih razmatranja.

175 Najprije valja odbiti tužiteljev pristup, kojim se od izuzeća od otkrivanja propisanog u članku 4. stavku 3. Uredbe br. 1049/2001 nastoji učiniti načelo. Naime, načelo pristupa dokumentima iz članka 2. iste uredbe ostaje načelo koje se primjenjuje na informacije koje se odnose na postupke koje još nisu dovele do odluke predmetne institucije. Izuzeća od tog načela određena su u članku 4. Uredbe br. 1049/2001, kako je protumačeno sudskom praksom. Izuzeće od načela pristupa dokumentima na temelju prethodno navedenog članka 4. stavka 3. može postojati samo pod uvjetima određenima u sudskoj praksi navedenoj u gornjim točkama 172 . i 173.

- 176 Zatim, valja ispitati je li pristup spornim informacijama mogao ozbiljno ugroziti ECHA-in proces odlučivanja. Tužitelj u biti tvrdi da se podnositeljima zahtjeva za autorizaciju ne jamči pravo na saslušanje u svim fazama procesa odlučivanja i da nemaju mogućnosti iznošenja očitovanja u vezi s nepravilnostima ili pogreškama. Usto, Odbor za procjenu rizika i Odbor za socioekonomsku analizu podnositeljima zahtjeva za pristup informacijama dopuštaju da sudjeluju na njihovim raspravama. Suprotno tomu, podnositelji zahtjeva za autorizaciju nemaju pravo sudjelovanja na tim raspravama.
- 177 S jedne strane, valja podsjetiti da članak 64. stavak 5. Uredbe br. 1907/2006 određuje da ECHA šalje nacрте mišljenja Odboru za procjenu rizika i Odboru za socioekonomsku analizu podnositelju zahtjeva te se on, ako želi, može u pisanom obliku očitovati u roku od dva mjeseca od primitka nacрте mišljenja. Prema tome ta odredba podnositelju zahtjeva za autorizaciju jamči pravo na podnošenje odborima pisane argumentacije prije nego što oni usvoje konačno mišljenje o zahtjevu za autorizaciju.
- 178 S druge strane, tužitelj nije dokazao zbog čega podnositelji zahtjeva za pristup informacijama kojima se daje svojstvo promatrača mogu ozbiljno ugroziti ECHA-in proces odlučivanja.
- 179 Naime, članci 6. Poslovnika Odbora za procjenu rizika i Odbora za socioekonomsku analizu (s oznakom MB/09/2009 *final*, u daljnjem tekstu: Poslovnik odbora), sastavljeni s istovjetnim izrazima, propisuju da promatračima (stakeholder representatives) „može” biti dopušteno sudjelovati na sastancima Odbora, a ECHA u tom pogledu raspolaže marginom prosudbe. Nadalje, njihovo sudjelovanje na ECHA-inim sastancima određeno je strogo. Na temelju članka 6. stavka 6. tog poslovnika, promatrači se moraju ponašati u skladu s „Kodeksom ponašanja promatrača zainteresiranih organizacija na ECHA-inim sastancima” (s oznakom ED/62/2008, u daljnjem tekstu: Kodeks ponašanja), koji je odlukom donio izvršni direktor ECHA-e 9. listopada 2008.
- 180 Taj kodeks ponašanja propisuje da zainteresirane organizacije kao promatrači moraju izbjegavati imenovanje osoba koje imaju izravan interes u slučaju koji se ispituje pred odborima i da, ako se takav interes pojavi, one o tome moraju dati izjavu na početku sastanka (točka 6.). On također naglašava da se promatrači ne mogu uključivati na sastancima na način koji bi spadao pod zastrašivanje ili koji bi sprječavao rad tijela (točka 7.) i da njihovo sudjelovanje na sastancima ovisi o odluci predsjednika (točka 8.). Kodeks ponašanja također navodi da promatrači moraju redovito unaprijed – najkasnije na početku sastanka – obavijestiti predsjednika o točkama u vezi s kojima žele intervenirati i da njihove intervencije moraju biti kratke i unutar danog vremena (točka 9.). Kodeks ponašanja naposljetku navodi da promatrači mogu podnositi dokumente, ali da činjenica što su oni podijeljeni ne znači da ECHA potvrđuje ili odobrava njihov sadržaj (točka 15.).
- 181 Iz prethodno navedenog slijedi da je tužitelj pogrešno razumio ulogu promatrača na sastancima Odbora i da je njihova uloga strogo ograničena kako bi se spriječilo ozbiljno ugrožavanje procesa odlučivanja.
- 182 Iako ECHA nije osporila to da podnositelj zahtjeva za autorizaciju u načelu nije u mogućnosti sudjelovati na isti način kao i promatrači na sastancima Odbora i stoga nema pravo na izražavanje, potrebno je ipak utvrditi kao što je to naglašeno u gornjoj točki 177. da mu članak 64. stavak 5. treći stavak Uredbe br. 1907/2006 dopušta podnošenje detaljne pisane argumentacije i za to mu daje rok od dva mjeseca od primitka nacрте mišljenja. Tom prilikom, on može odgovoriti na eventualne napomene promatrača.
- 183 Važno je također napomenuti da se u odgovoru na pisano pitanje Općeg suda strankama, u vezi s ulogom promatrača kako je predviđena Kodeksom ponašanja ECHA pozvala na smjernice od 14. prosinca 2012. u kojem je opisan pristup koji ona slijedi u okviru postupka za davanje autorizacije (u daljnjem tekstu: smjernice). ECHA navodi da prisutnost promatrača i odsustvo podnositelja zahtjeva za autorizaciju može dovesti do saslušanja koje ne bi bilo pravično, s obzirom na to da je jedino prvima dopušteno iznošenje očitovanja o dotičnom predmetu. Zbog toga je u smjernicama naglasila da u toj vrsti postupka, promatrači nemaju pravo govora na sastancima Odbora. Potrebno je utvrditi da je taj

pristup u skladu s Kodeksom ponašanja koji ECHA-i daje marginu prosudbe navodeći da promatračima „može” biti dopušteno sudjelovati na sastancima Odbora i koji predsjedniku daje diskrecijsku ovlast u pogledu odvijanja sastanka. Isto tako, ECHA je predvidjela, kako bi se zajamčila dosljednost s Kodeksom ponašanja i Poslovníkom odbora, da promatrači nemaju pravo pristupa povjerljivim komercijalnim informacijama te ne mogu biti prisutni na dijelovima sastanaka na kojima se raspravlja o tim informacijama.

- 184 Naposljetku, tužitelj nije podnio nijedan konkretan element na temelju kojeg bi se moglo zaključiti da u predmetnom slučaju pristup spornim informacijama koje se odnose na zahtjev za autorizaciju uporabe DEHP-a ima značajan učinak na proces odlučivanja ECHA-e i Komisije i da ga na taj način ozbiljno ugrožava.
- 185 Uzimajući u obzir mehanizam predviđen Uredbom br. 1907/2006 i konkretiziran, s jedne strane, Poslovníkom odbora i smjernicama i, s druge strane, nepostojanjem bilo kojeg konkretnog elementa na temelju kojeg bi se moglo posumnjati da bi u predmetnom slučaju pristup spornim informacijama ugrozio ECHA-in proces odlučivanja, potrebno je utvrditi da otkrivanje spornih informacija ne može imati negativne učinke na proces odlučivanja na način da bi ga ozbiljno ugrozio.
- 186 Iz svega prethodno navedenog proizlazi da treba odbiti četvrti tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 4. stavka 3. Uredbe br. 1049/2001.
- 187 Iz prethodno navedenog proizlazi da tužbu treba odbiti, a da prethodno nije potrebno odlučiti o zapreci vođenju postupka koju je u odgovoru na tužbu istaknula ECHA.

Troškovi

- 188 Sukladno članku 134. stavku 1. Poslovníka Općeg suda, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. U ovom slučaju, budući da tužitelj nije uspio u postupku, treba mu naložiti snošenje ECHA-inih troškova sukladno njezinu zahtjevu, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.
- 189 Na temelju članka 138. stavka 1. Poslovníka, Komisija će snositi vlastite troškove.
- 190 Na temelju članka 138. stavka 3. Poslovníka, ClientEarth, EEB i HCWH Europe će snositi vlastite troškove.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (četvrto vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Tužba se odbija.**
- 2. Deza, a.s. će, osim vlastitih, snositi troškove Europske agencije za kemikalije (ECHA), uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.**
- 3. Europska komisija će snositi vlastite troškove.**
- 4. ClientEarth, European Environmental Bureau (EEB) i Vereniging Health Care Without Harm Europe snosit će vlastite troškove.**

Prek

Labucka

Kreuschitz

Objavljena na javnoj raspravi u Luxembourg, 13. siječnja 2017.

Potpisi

Sadržaj

Činjenice iz kojih proizlazi spor	2
Postupak i zahtjevi stranaka	3
Pravo	4
1. Zasebni tužbeni razlog, koji se temelji na postojanju opće predmnjeve povjerljivosti informacija iznesenih u okviru postupka za davanje autorizacije predviđenog Uredbom br. 1907/2006	6
2. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001	7
Prvi prigovor, koji se temelji na povjerljivosti spornih informacija zbog njihova komercijalnog karaktera i zbog toga što spadaju pod tužiteljevo znanje i iskustvo	8
Pitanje povrede članka 4. stavka 2. prve alineje Uredbe br. 1049/2001	9
Pitanje obveze otkrivanja informacija u skladu s člankom 119. stavkom 1. točkom (f) Uredbe br. 1907/2006 ili pitanje u vezi s tim da su te informacije već javne	14
– Dopusštenost osporavanja koja se temelji na pogrešnoj primjeni članka 119. stavka 1. točke (f) Uredbe br. 1907/2006	14
– Postojanje obveze objavljivanja određenih informacija u skladu s člankom 119. stavkom 1. točkom (f) Uredbe br. 1907/2006 i pitanje jesu li druge informacije već javne	15
Drugi prigovor, koji se temelji na povredi prava intelektualnog vlasništva, koja opravdava primjenu članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001	18
Treći prigovor, koji se temelji na nepostojanju jasne naznake javnog interesa koji opravdava otkrivanje spornih informacija	19
Četvrti prigovor, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja	20
3. Drugi i treći tužbeni razlog koji se temelje, s jedne strane, kad je riječ o drugom, na povredi obveza Unije koje proizlaze iz Sporazuma TRIPS i povredi prava na zaštitu povjerljivih informacija (poslovne tajne) i s druge strane, kad je riječ o trećem, na povredi obveza Unije koje proizlaze iz članka 8. EKLP-a i članka 17. Povelje o temeljnim pravima i povredi prava vlasništva i zaštite vlasništva	22
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 3. Uredbe br. 1049/2001	25
Troškovi	27